

RUH ve MADDE

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Azime Süer
Nadia B. Şaplı
Salih Öge
Erol Sevil
Hikmet Omay
Sefa Özbay
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Asuman Akpınar
Çetin Salkök
Yüksel Erendör

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselvler, Billûrcu
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

Sevgili Okuyucular

Yolda yürürken adımlarınızı sayar mısınız? Yoksa, yalnız gideceğiniz yeri mi düşünürsünüz? Veya sadece etrafınıza bakıp oyalanır mısınız?

Elbet gideceğimiz yer önemlidir. Fakat biz bir tek adımımızda sürsek, düşsek, yolumuzdan sapsak hedefimize varmakta okadar güçlük çekeriz. Etrafımızı bilmek, yolumuzun hususiyetlerini tanımak, çevremizdeki tabiat güzelliklerini ve karşılaştığımız hadiselerin değeri üzerinde durmak da elzemdir. Daha doğrusu bunların hepsini bir tek bütün gibi mütalâa edebilmek.

Günlerin gelip geçici olduğunu düşünmek insanlara bir alâkasızlık, bir hüznün ve bir manâsızlık duygusu verir. Hedefini bilememekten ileri gelen bir ruh halidir bu. Tek tek günler, bu tek tek günler boyunca yapılacak tek tek işler birbirine eklenecek, bunların herbirine gösterilen dikkat ve itina sayesinde bütün bir ay bütün bir yıl... bütün hedefler gerçekleşecektir. Bütün bu tabiat, bütün bu nizam gelişi güzel, başlangıcı ve sonu belli olmayan sebepsiz bir oyun olmaktan uzaktır.

Küçücük bir tırtıldan yüzlerce milyonluk insan kütlelerine kadar varlıklar bu nizamda bilgileri ve cehitleri nisbetinde bir yer işgal ederler.

Cemiyetimiz ve inecmuamız mahdut ve nadir bir takım olaylara nazari izahlar bularak mahdut bir zümreye, meraklı kitlesine hitab etmekten uzaktır. Biz küçük veya büyük her olayı prensipler tah-tında, idelere uygun, kanunların fert şuurlarına sinen çeşitli idrâleri olarak bilmekteyiz.

Üzerinde, tekâmülümüzün şu sıralarında yaşamakta olduğumuz dünya tekâmül vasatının çeşitli münasebetlerinin her fert için inkâr edilmez bir önem taşıdığını kim inkâr edebilir? Yaşamamızın da ölümümüzün de bu vasatın çeşitli hadiseleri ile çok yakından bağları olduğunu hepimiz bilir, his-sederiz. Bütün bu bağlar birbirinden müstakil mi-dir? Herkes tek başına korkunç bir kaderle yapa yalnız, zebun ve çaresiz mi yaşıyor? Birbirimizle alâkamız yok mudur? Birbirimize karşı mes'ul de-ğil miyiz? Başkalarının saadeti veya felâketi, her türlü hali bizi alâkadar etmiyor mu?

Hepiniz biriz, tekiz ve birbirimize karşı mes'n-lüz. Bütün varlıklara ve tabiata karşı mes'ulüz. Da-ha üstün âlemlerin idrâkli bekçileri bizlerin bu ger-çek ve mes'uliyeti, bu âlemşümül sevgiyi duymamızı bekliyorlar. O zaman neler olmaz ki...

*Her an, dünyanın her yanından
bizi derinden derine sarsan, yahut
hiç de üzerinde durmadığımız
pek çok haber almaktayız.
Bunların hepsinin birbiriyle
yakından alâkalı ve büyük bir
nizam içinde cereyan etmekte
olduğunu, insan olarak da
kendimizi bütün diğer
kardeşlerimizle bir tutmamız
gerektiğini bilmeliyiz.*

OLAYLAR VE YAPMAMIZ GEREKENLER

Gazeteler, mecmualar, radyolar dünyanın her yanından seçtikleri bir çok haberleri bize iletmektedirler. Bu haberlerin bir kısmı siyasi olaylara aittir.

Bir takım olaylar da ünlü kişilerin özel hayatının dünya umumî efkârına sunulmasıyla duyulmaktadır. Ünlü kişi olmanın bizler için, çekici, sihirli ve erişilmez bir hayat ve değişik bir realiteye sahip bulunmakla bir tutulduğunu görmekteyiz.

Haberlerin bir kısmı da tıp ve uzay araştırmaları gibi ilim ve tekniğin yeni sahalarda tatbikatını yaymaktadır. Bir takım haberler de «garib olaylar» a aittir.. Bu, insanlarda öteden beri gizli ve belirsiz karşı duyulan bir cazibe meydana getirmektedir. Çoğu insan bir kısmı metapsişik izahlar bulabilecek bu hadiseleri sırf merak ve esrarengiz şeylerden duyulan zevkle izlemektedirler.

Pencereden içeri girip bütün evi dolaşan ve kimseye zararı dokunmadan çıkıp giden bir yuvarlak ışık, esrarlı bir hadise olarak kaldıkça daha çok alâka çekmektedir. Bunun bir elektrik hadisesi «Şeytan feneri» diye adlandırılan bir çeşit yıldırım olduğu bilinince, sanki hadise değerinden birşey kaybetmiş gibi bir hayâl kırıklığı meydana getiriyor. Halbuki sihirli ve fevkalâde manalar etrafımızdaki en küçük ve en büyük olaylar arasında gizlidir. Bunlar bilindikçe

Yanardağlar Fareler ve biz

Yazan: Suat TAHSUĞ

bu harikalar daha da genişlemekte ve nihayet insan oğlunu, etrafındaki büyük nizama karşı hayran bırakmaktadır.

Biz, hepimizi çok yakından alâkadar eden tabii olaylara ait bazı haberlerden bahs etmek istiyoruz. İnsanoğlu başına gelmeden bu olayların şümülü üzerinde pek kolay duramıyor. Üsküp şehrini bir zelzele harab etti. Binlerce kişi öldü, açıkta kaldı. Bali adasında bir volkan indifa etti; 1500 kişinin hayatına mal oldu. Ama İstanbulda, hepimizin şahid olduğumuz yer sarsıntısı kadar hiç birisi içimize ürküntü vermedi..

O zelzele dakikalarında bütün hemşehrilerimiz müşterek bir can korkusunun tehdidini bir anda hissettiler. Acaba şu iki milyonluk şehri bir anda tek bir mevzu etrafında toplayacak başka bir olayı kolay kolay düşünebilir miyiz?

İnsanların mal ve can emniyetine sahip olmalarının, binlerce yıldanberi, iyi bir şey olduğunu bilmeyen yoktur. Tükenmez yıllar boyunca da insanların birbirini vurduklarını, kızların kaçırıldığını, evli kadınların dağa kaldırıldıklarını duyarız. Ama bu arada dünyanın tanıdığı bir çift sevimli genç, ıssız bir bölgede caniyane bir taarruza uğrayınca, birden meselenin dehşetini hissediyoruz. Çoğumuz katillere verilecek en acı cezanın en çabuk tatbikiyle rahatlamak arzusunda.

Bu bir taraftan bizlere bir şuur açıklığı ve medenileşmenin zaruretini duyururken daha başka şeyler de düşündü-

rüyor: **Her olaydan hepimizin tek tek mes'ul olduğumuzu. Herkesin felâketi kendi başına gelmeden, başkasının felâketiyle aynı derecede alâkalanmasının, gereken tedbirleri kendi çapında almasının bir zaruret olduğunu.**

Doğru düşünmek, doğru söylemek, doğru hareket etmek zorundayız. Kendi çapımızda. Hiç bir zaman bütün bir dünyanın durumunu ilgilendiren kararları alıp tatbik etmek bize düşmeyecektir. Ama yapacağımız hiç bir şey de mi yok? Bencilliğimizden, ataletimizden birazcık sıyrılamaz mıyız? Başkalarının meseleleri ile, MÜŞTEREK MESELELERİMİZLE birazcık olsun alâkalanamaz mıyız?

Yalan söylememek, başkasına yardım elini uzatmak ve isteyerek üzerimize aldığımız görevleri dikkat, anlayış, şefkat ve şaşmazlık içinde yapamaz mıyız?

FARELER ve

VOLKANLAR

Denecek ki «Tabii olaylardan» bahs edilirken, sosyal bir hadise, bir cinayet ve bizim günlük davranışlarımız bahis konusu oluyor. Bunların birbiri ile ilgisi ne?

İtalyada bir toprak kayması yüzünden bir baraj taşı. Yüzlerce kişi öldü, açıkta kaldı.

O toprak niye kaydı? Gazetelerden ikinci bir haber daha: «**Fareler bir barajı yıktı** — Maryville, Tennessee; 20 metre yüksekliğinde bir barajın yıkılmasına tarla farelerinin sebep olduğu sanılmaktadır. Bu şehrin 7 kilometre doğusunda bulunan bir barajın sahibi Elmer Lambert, farelerin uzun zamandan beri toprak seddi oyduklarını söylemiştir. Barajın yıkılması ile sular tarlaları istilâ etmiştir. Ölen ve yaralanan yoktur.»

Başka bir haber de Bali adasındaki volkan indifainin, yüksek atmosfer tabakalarına savurduğu küller dolayısıyla dünya ikliminin değiştiğini bildirmektedir. Dünyanın etrafını bir çember gibi saran bulut tabakası dünyadan 249 ve 5000 kilometre yüksekte iki ayrı kat teşkil ederek güneş ışınlarını kırmaktadır.

Bu yüzden şimal yarım küresinde büyük kuraklıklar olmuş, tarih boyunca hiç yağmur almamış Şili Çölleri ve Güney Amerikanın sahil bölgelerine «tufanâsa yağmurlar» yağmıştır.

Bir pazar günü yağmur yüzünden gezmeğe gidemeyip evinde kalan, bu yüzden meselâ, eğlenecek yerde kavga eden bir ailenin hayatına şu küçük tabii yağmur olayının ne kadar tesir ettiğini kolayca anlarız. Kaldı ki kuraklık yüzünden az alınan mahsul, bunun hayvan ve nebatlara tesiri, kıtlık yüzünden meydana gelen sosyal, neticede psikolojik olaylar herşeyin ne kadar derin ve sıkı bir alâkayla birbirine bağlı bulunduğunu açıkça göstermektedir.

Fareler boş yere mi o delikleri kazdılar? Bş yere mi o volkan indifa etti? Şili çölleri yağmurlar boş yere mi yağdı?

Byük Fizik âlimi Newton, Umumi Çekim kanununu bulduktan sonra bunun kâinatşümül tesirini anlatabilmek için şöyle demişti: «**Küçük parmağımı sallasam bunu bütün yıldızlar hisseder.**»

ŞİHİRLİ BİR FÜLÜTÜN NAĞMELERİNE UYMUŞ GİBİYİZ

Gerçekler istediği kadar lehimizde veya aleyhimizde görünürse görünsün, şimdilik bir insan olarak yapabileceğimiz şeyler sayılıdır. Ve bunların en güzeli, doğru düşünmek, söylemek ve yapmaktır.

Söyliyebileceğimiz en doğru lâf da bu dünyada bir düzenin hakim olduğu ve hiç bir şeyin alâkasız, başı boş ve mücerret olarak cereyan etmediğidir.

Bilmemiz, öğrenmemiz gereken çok şeyler vardır. Ama şu kadarını bilelim ki, Hamelin şehrini fareler istilâ ettiği zaman bir kavalcı onları sihirli havalar çalarak alıp götürmüş, sonra da şehrin çocuklarını yanına alarak kaybolmuştu. Ne fareler, ne biz, ne de yanardağlar kendi başlarına hareket ediyor. Hepsi sihirli bir flütün namelerine uymuş gibidir. Bu da kozmik bir nizamdır.

OLAYLAR

AraSında

Psychic News'tan
Çeviren: Azime SÜER

YERİNE GETİRİLEN BİR VAAD

Barbara Waylen köpeğiyle Oxford parkına gidip gezinti yapmağı adet edinmişti. Orada âlil Avusturyalı bir musevi olan bir adamla tanışmıştı, bazan onunla parktaki sıraların birinde oturur saatlerce dünyanın muhtelif mes'elelerinden konuşurlardı. Adam ona Almanyada temerküz kamplarında geçirdiği korkunç günlerini anlatır ve dertleri tazelenerek adeta o günleri yaşardı. Yine bir gün dertleşirken kadın ona: müteakip hayatlarını düşünürsen sana dert olan her şeyden kurtulursun demişti. Fakat adam buna diklenerek: Hayır madam insan ölünce, ölmüştür artık, diye cevap verdi. Barbara ısrarında devam etti ve acaba dedi, ölmüş olan annenin ruhunu, hayâlini hiç mi yanında hissetmedin... Adam adeta hırslanmıştı artık.

Yine bir gün karşılaştıklarında adam ona: Eğer ölümden sonra hayat devam ediyorsa sana yanıldığımı söylemiye döneceğim, dedi.

Bir kaç ay sonra yine köpeğiyle parkta dolaşırken genç bir kadın kendisine

yaklaştı, hususi bir sebep göstermeksizin kendisiyle görüşmeğe başladı. Daha bu ilk karşılaşmalarında Barbara Waylen genç kadını bir gün evine gelip kendisiyle çay içmeye davet etti ve gününü de bildirdi. Buna sonra kendisi de şaşı, daha onu iyice tanı mıyordu, nasıl davet edebilmişti? Onun yalnız bir öğretmen olduğunu öğrenmişti, hepsi o kadar.

Barbara parkta artık musevi dostunu göremez olmuştu. Yalnız evine davet ettiği öğretmenin geleceği gün musevi ahbabının hayaî bir türlü gözünden ayrılmıyordu, aklını fikrini mütemadiyen işgal ediyordu.

Acaba ona ne olmuştu? Kimden malûmat alabileceğini bilemiyordu. Bir artist olan kızından bahsetmişti, fakat ismini hatırlamıyordu. Davet ettiği yabancı ziyaretçisini karşılarken bile musevi ahbabının hayali onu bırakmıyordu. Ziyaretçisi kapıdan içeri girerken ilk sözü şu oldu: Bu gün çok üzgünüm, bir komşum aniden öldü... Barbara ölenin kim ve neyin nesi olduğunu sordu. Aldığı ce-

vapta ölenin parkta tanıdığı musevi dostu olduğunu öğrenince onun sözlerini hatırladı: Eğer ölümden sonra hayat devam ediyorsa sana yanıldığımı söylemiye geleceğim.

Barbara bu kadın' bir daha hiç görmedi. Bir gün Avusturyalı'nın kızı ile karşılaştığında ona olaydan bahsetti. Kız kederlenmişti. Evet diyordu, Babam ölümden sonraki hayata inanmazdı.

Rüyalarımızdaki Gezintiler

Sidney'de Bn. Joy Vincent rüyasında uçmakta olduğunu görüyor ve uyanıyor; bir de bakıyor ki yatağından takriben 1,50 m. yüksekte durmakta olduğunu ve aynı zamanda aşağıda yatakta ikinci vücudünü de görüyor, ikileşmişti.. Asıl hayretini mucip olan şey her iki beden arasında akçıl bir bandın bulunmasıydı.

Buna benzer bir olay da İspanyada Malaga şehrinde oturan Raphel Serrano un başından geçmiştir: Astral bedeniyle yataktaki bedeni arasında gümüşü bir ip bulunduğunu görmüştür. Eli ile tavanı

tutmak istemiş, eli tavanı aşmış, elini takiben vücudü de tavanı aşarak kendini üst kattaki odada bulmuştur. Odada bir erkekle bir kadın oturmuş konuşuyorlardı. Kadın hayretle ona bakıyor, fakat erkek bir şey görmüyordu.

Raphel bir fiziki rahatsızlık duyarak uyanıyor. Adamın komşusu olduğunu hatırlıyor, fakat kadını hiç görmemişti ve o odaya hiç çıkmamıştı. Bir gün sonra bir bahane ile ziyarete gidiyor. Geceki ziyaretinde bulunduğu odayı görüyor. Tam gideceği sırada bir kadın ki - komşusunun misafir yeğeni - ona tanıştırılıyor. Kadın hayretle ona bakıyor ve, Bana deli diyeceksiniz ama geçen gece burada bir fantom gördüm tıpkı size benziyordu... diyor.

Astral geziler olaylarından biri de bir kaç kişinin birden müşahade ettiği şu olaydır.

S. R. Wilmot Liverpool'dan New - York'a giderken vapuru günlerce süren
(Devamı sayfa 39 da)

RUHİ TEMASLARDA ŞÜPHE UNSURLU

(Geçen Sayıdan devam)

BÜTÜN RUHİ İRTİBATLARDA BİR MEDYOM LAZIMDIR

Yüksek idare mekanizmasına mensup yüksek idareci varlıkların, bu gün mekanizması hakkında hiç bir bilgiye sahip olmadığımız müessiriyet kanallarını mutata dışı tezahürlere sebebiyet veren transformasyon kademeleri olarak kabul etmekle yetineceğiz. Bu husus bizim mevzuumuz dışında kalmaktadır. Mutata yol veya kanal ise bilindiği üzere fizik bir bedenin tavassutuna ihtiyaç göstermektedir. Bu husus bir tabiat kanunu olarak kabul edilebilir. Demek ki, ruhlar madde kainatı içinde tezahür edebilmeleri ve müessiriyetlerini gösterebilmeleri için mutlaka bir ara vasıttan istifade etmek mecburiyetindedirler. Bu ara vasıta (madde kainatında göze görünen) fizik bedendir. Şüphe yoktur ki; sadece kuru bir fizik beden ile ince vibrasyonlarla direkt bir temas kurulması da imkânsızdır. Beden ile ruhi tesirler arasında daha bir takım ara transformasyon kademelerinin (istasyonların) bulunması da bir zarurettir. Ayrıca ruhi tesirlerin madde kâinatında tezahürü için beden vasıtasının koordine bir şekilde çalışır halde bulunması yani ruhi tesirleri nakleden bir hayatiyete sahip olması da lüzümlüdür. Bu, bedenin bizzat kendi ruhuyla daimi irtibat halinde bulunması demektir. Şu balde görülüyor ki, ruh alemiyle bir irtibat, hayat sahibi bir bedenle temin edilebilir. O halde bizim de bu gerçekten faydalanmamız yani irtibat kurmak için

Feridun TEPEKÖY

hayat sahibi bir bedenden (medyomdan) istifade etmekteyiz bir zaruret olmaktadır.

SEZGİ MEDYOMLUKLARI ŞÜPHE İLE KARŞILANIYOR

Şimdi mevzuumuzun en can alıcı noktasına gelmiş bulunuyoruz. Yukarıdan beri gördük ki ruhi bir muvasala hayatiyet sahibi (canlı) bir varlık tavassutu ile mümkün olmaktadır. Bunun dışında fizik bir tertip yardımıyla herhangi bir irtibat tesisi mevzuubahis olmamaktadır. İşte burada imanı zedelenen şüphe unsuru karşımıza dikilmekte ve bizi tereddütler içinde bocalamağa mecbur etmektedir. Ciddi ve samimi araştırmacıların bu husustaki şüphelerini gayet tabii ve haklı görmemiz lâzımdır. Zira onlar başlangıçta bilgi kifayetsizlikleri ve müşahede noksanlıkları dolayısıyla bilginin doğurduğu bir iman basamağına henüz adımlarını atamamışlardır.

Bilindiği üzere intuitif (hatsi) medyomlarla kurulan irtibatlar kanalından alınan tebligat ve mesajlar, ilim çevrelerinde olduğu kadar halk arasında da daima şüphe ile karşılanmış ve bilinen ve bilinmeyen sebeplerin tesiriyle de ekseriya tahkik ve ispat bakımından girilen gayretler sonunda sukutuhayâl ile karşılaşmış ve bunun neticesi olarak da bir kısım araştırmacı, sebatsızlığı neticesi, inkârcılığa kadar yuvarlanmışlardır.

RADYO DALGALARI KEŞFEDİLMEYEN ÖNCE DE VARDI

Akademik ilmin temelleri maddeye dayandığından dolayı pek tabii olarak materyalist bir zihniyete sahip olmak temayülündedir. İşte bu sebepten dolayı ruhu da kendi zaviyesinden haklı olarak maddi bir nesne imiş gibi neşterinin ucuna veya fotoğraf plâğına takılmasını beklemek isteyeceği gayet tabiidir. **Fakat unutulmamalıdır ki «takılacak» olan nesne mevcut şartlar altında böyle bir müessiriyet göstermek imkânlarına sahip değildir.** Bu mühim noktayı gözden kaçıranlar için ruh hakkında «yoktur» hükmünü vermek kolaydır. Unutmuyalım ki, her plânın kendisine has yapısı ve şartları mevcuttur. **Ayrıca eğer herhangi iki plânın arasında direkt bir sempatizasyon bağı mevcut değilse, bunların birbirleriyle ne haberleşmeleri, ne birbirine tesir edebilmeleri ve ne de birinin diğerinden haberdar olması hiç bir zaman mümkün olamayacaktır.** Bu sebeple «yoktur» hükmünü vermeden evvel bütün bu hususları da hatırdan uzak bulundurmamak, nasıl ve ne şekilde bir tahkik ve araştırma teşebbüsünde bulunmak lâzım geldiğini iyice tayin etmek ve bu esaslara göre yapılacak «neşterleme» ve «fotoğraf çekme» ameliyesine girişmek ve nihayet bir hükme varmağa çalışmak, daha doğru ve ilmi olur kanaatindeyim.

Bir ilim adamı kalkıpta, ses dalgalarıyla modüle edilmiş Hertz dalgalarını, elinde bu dalgalarla sempatize olacak herhangi bir maddi imkâna sahip olmadan ve hatta daha fecisi, böyle bir imkândan faydalanmak mecburiyetini idrak etmeden, girişeceği semeresiz araştırmalarıyla, etrafını kuşatmış bu dalgaların mevcut olduklarını farkederek ve ispat edebilir mi? Şüphesiz ki hayır. Hal böyle iken bu dalgaların yokluğuna hükmetmekle pek büyük bir hataya düşmüş olmaz mı? Şu halde görülüyor ki, **tetkik edilecek herhangi bir hadisenin kendi karakterine**

uygun şart ve icaplara göre düzenlenmiş vasıtalarla faydalanılarak tetkike tabi tutulması lâzımdır ve bu sempatizasyon kanununun bir zaruretidir. Bu, aynı zamanda bir tabiat kanunu icabıdır.

RUHİ İRTİBATLARDA NASIL ALET KULLANILABİLİR?

Akademik ilim mehafili, tabii ve tecrübî olarak meydana gelen metapsişik-fizik hadiselerin, hakikaten bir ruh tarafından mı meydana getirilmekte olduğu hakkında mütereddit ve şüphecidir.

İşte böyle bir kanâate sahip olanların karşısına bu gibi hadiselerin hakikaten (bittabî kontrol edilmiş olanları) ruhlar tarafından meydana getirilmekte olduğunu ispat için, bilmeceburi ispat karakteri taşıyan ve itiraz edilir bir tarafı bulunmayan tertip ve düzeneklerle meydana getirilecek maddi vasıtalarla faydalanmak zorundayız. Fakat, yukarıda da zikredildiği üzere, doğrudan doğruya fizik aletler vasıtasıyla direkt olarak bir ibrenin oynaması, bir sesin hoparlörden çıkması, bir katot tüpünde ışıklı bir hüzmünün teşekkülü veya fosforesans bir elektron tübü ekranında bir hayalin belirmesi (ruhi irtibatın kurulamaması dolayısıyla) mümkün değildir.

Şu halde, mademki, maddi bir tezahürün meydana gelmesi için, ruhlarla direkt irtibata geçecek maddi fizik alete sahip değiliz ve olamayacağız, o halde bizi hedefimize ulaştıracak prensip ve metodumuz şöyle olmalıdır:

Ruhun fizik alem üzerindeki fizyolojik kanaldan vukua gelen müessiriyeti (yani beden vasıtasını kullanması) bizim için birinci sempatizasyon kademesini teşkil etmeli ve bunun dışında da tamamen maddi karakterde bir fizik aletin bu birinci kademe ile mekanik, optik veya elektrik kanalından bir irtibatı sağlanmalıdır.

(Devamı var)

Mekanik : Cisimlerin hareketlerini inceleyen bilim. 7
Makina gibi, duymadan yapılan.
Fakat (makina) hiç bir şey duymaz. İhtiyacı

İLMİN

İZAH EDEMEDİĞİ

OLAYLAR

"İlim, bize bilmediğimiz çok şey öğretti fakat öğrendiğimiz şeyleri ne kadar az anlayabildiğimizi de gösterdi".
Thomas EDİSON

Derleyen: NADIA B. ŞAPLI

Bazı determinist ilim adamları, kendilerinden beklenen olgunluğu göstermekten imtina ederek, sırf kendi teorilerini yürütebilecek, izahı ilmen imkânsız, bazı olağan üstü olayları hasır altı etmekte ve bu olaylara «ilmen imkânsız olduğu için böyle şey olamaz» damgasını vurup, umumi efkârın incelemesine meydan vermemektedirler.

Bu olayların çoğu basın organlarına aksettirilmez ve basına akseden hadiseler ise, determinist ilim adamları tarafından gülünç hale getirilir.

20 ci asır, atom devri ilminin izah edemediği olayları gruplara ayırarak

basacağız. Birinci grup, basına aksetmemiş, izahı kabil olmayan yokolma (demateryalizasyon) vakalarının bir kaçıdır. İstatistikler gösteriyor ki her memlekette, zaman zaman, yok olma vakaları kaydedilmekte fakat ancak bunların üçte birini resmi makamlar aydınlatabilmektedir, üçte ikisi ise bir meçhul olarak kalmakta devam eder.

Yokolma ve burada okuyacağınız diğer olağanüstü vakaların çoğu şu arşivlerce tesbit edilmiştir: National Geographic Society arşivleri, Amerika.

Federal Almanya Genel Arşivler Dairesi. Bonn;

☆

KAYBOLAN NAZİ SUBAYLARI

Sene 1940. Berlin'in sakin ve ılık gecelerinden biri, WILHELM STRASSE de, parmaklıklı bir bahçenin içinde, kül rengi, demir pancurları sıkı sıkı kapalı bir binada her zamanki hummalı faaliyet devam etmektedir. Binanın üçüncü katında, Alman kuvvetleri WEHRMACHT'ın Batı Harekâtı plânlama kısmı çalışıyor.

Saat 23.10, plânlama kısmının telefon santralindeki telefonu acı acı çalmaya başlıyor aynı zamanda plânlama kısmının bulunduğu dairenin içeriden kilitli kapısının

üzerindeki ampullü zili de çalmaya başlıyor. Telefonu açan santral operatörü er, telefonun diğer tarafından cevap alamayınca, durumdan çavuşunu haberdar ediyor. Çavuş yukarı kata çıktığı zaman, kapı zilini duyarak, kapıyı vurmakta olan muhafızla karşılaşıyor. İçeriden cevap alınmaması üzerine ,bina nöbetçi subayının nezaretinde kapı kırıldığı zaman içeriye girenler hayret içinde kalıyorlar. Dört salon ve bir kaç küçük odadan müteşekkil dairede kimseler yok. Sigaralar bırakıldıkları tablalarda yanıyor. İçeride bulunan sekiz subay ve bir de hariciyeden getirilmiş sivil mütehassıs tamamıyla yok olmuşlar. Pancorları kapalı, şöminesi örülmüş, kapısı kilitli ve önünde muhafızlar bekliyen daireden

hiç bir kimsenin gizli çıkmasına imkân yok.

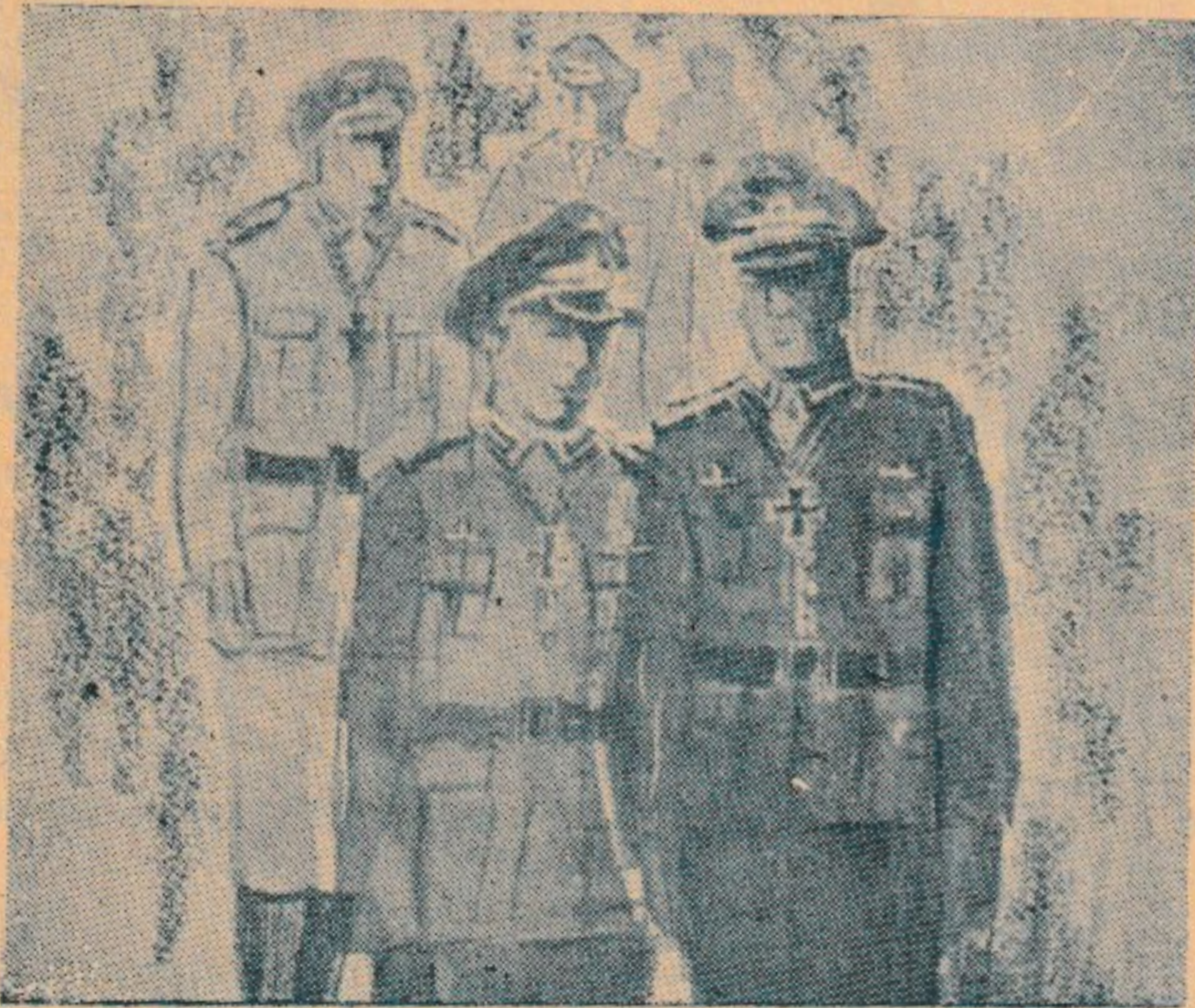
Daire araştırılınca, dipte küçük bir odada çalışmakta olan steno-daktilo er, Bruno SCHRIDER'in sakın bir şekilde işine devam ettiği tesbit ediliyor, Schrider'e durum sorulduğu zaman, hiç bir şey duymadığını fakat dış odaların birden çok sessizleşmesinin nazarı dikkatini çektiğini bildiriyor. Binanın tam bu dairesinin üzerinde nöbet bekliyen iki nöbetçisinin de silâhları ile kaybolması bina da alarm verilmesine kâfi geliyor. 45 dakika sonra Alman Ordu İstihbaratı ABWER ve Hükümet İstihbaratı SD teşkilatları duruma müdahale ediyorlar. Demateryalize olan subayların hepsinin, hat ta taraçadan yok olan iki er'in hususi dosyaları tetkik ediliyor, hepsinin Şan-

sölye Hitlere ve rejime sadık elemanlar olduğu ve düşman tarafına kaçmalarının da mevzuu bahis olamayacağı meydana çıkıyor. Zaten dairede bulunan harita ve evraktan hiç biri eksilmemiş. Yokolan subaylardan Abay Teodor F. BERGER, Hitlerin çok samimi bir dostu ve müfrit taraftarıdır. İşin içinden çıkamıyan istihbarat teşkilâtları işi ilmî elemanlara havale ediyorlar. Onlar da işin içinden çıkamamakla beraber, Hitlere verilmek üzere bir rapor hazırlıyorlar. Rapor da bu gibi izahı kabil olmayan demateryalizasyon olaylarının, isim ve tarih zikredilerek bir listesi veriliyor.

Durum, Hitlerin Ummumi Karargâhında etraflıca tetkik edilerek, yokolan kurmay ekibinin, üzerinde çalışmakta olduğu, GELB Operasyonu' nun (Hollanda, Belçika ve Lüksemburg'un işgali harekâtına verilen kod adı) aynen tatbik edilmesinde hiç bir mahsur olmadığını bildirmesi üzerine, GELB Operasyonu tatbik edilerek muvaffak oluyor. Bu da isbat ediyor ki, demateryalize olan kurmay ekibi, müttefikler tarafından kaçırılmamıştır. Eğer, bunlar kaçırılmış olsaydı, GELB Operasyonu tatbik edilmez ve muvaffak da olmazdı.

Harp senelerce evvel bitti, fakat demateryalize olan subayların muamması hâlâ devam ediyor.

(devamı var)

Okumak değil Düşünmek lâzım

Ruh Dostlarımızdan :

Mustafa MOLLA

Bir kudret menbaından çıktığı kıymetten çok farklı olarak gittiği yerde kendi tezahürünü gösterir. Geçtiği mıntakanın o kudrete verdiği tesirlerin derecesine göre şekil değiştirerek, hattâ manasında bile mühim farklar meydana getirerek kudretini açığa vurur. Bunun geliş maksadı ve bırakmak istediği tesir malûm olmadıkça, elde edilen neticeden bir fikir istihsali esaslı olarak mümkün olmaz.

Elinize geçen her kıymetin sebebi ve onun üzerinizdeki müessiriyet derecesini daima tetkik ederek istifadenizi kontrol etmeniz lâzımdır.

Bir kuvvetin herkes üzerindeki aksi tesiri birbirine uymadığına göre bunun güzelliği ve edilen istifadeye bağlı kalacağı tabiidir. Siz kendi ihtiyaçlarınızı nazarı itibare alarak, elinizdeki imkânlarla nazaran bunu telâfiye gayret sarfetmeniz ve lüzum oldukça değerli olanlarıyla kendinizi takviye etmeniz gerek.

Ne gibi bir ihtiyaç karşısında bulunuyor ve bunu kendi kuvvet ve kudretinizle temine muvaffak olamıyorsanız, aramak ve yardım istemek zorundasınız.

Söylenmedik söz, tekrarlanmadık nasihat mı kaldı? Okumak değil düşünmek lâzım. Her sözün manası ilk anda başka tesir bırakarak geçer. Düşünce ilerledikçe manâ değişir, zaman geçtikçe müessiriyeti artar.

Bir tebliğde aldığınız manadan ziyade intibai düşününüz. Sizde bıraktığı eser, sizi sürüklediği yerdeki güzellik, içinizdeki huzur, kalbinizdeki teessür, acıma hissi, şefkat arzusu, bekâ ihtiyakı, sevgililer hasreti, tecessüs sevki, ölüm kaygusu, ayrılış acısı, hataların tekerrürü, azmin noksanlığı, cesaretinizin kırıklığı mıdır? Hangi kısma ait bir tesir içindesiniz? Ona ait olan tebliğleri bir daha okuyunuz. Bakalım derdinize derman, isteklerinize ferman mı? Böyle ise, unutmuş olduklarını ruhunda harekete geçirmiş, halâsını teshil etmiş, değilse noksanını anlamış, ona yetecek bir cevabı muhakkak bulmak lüzumunu duymuştur. Eksik keşfedilirse telâfisi kolay. Bilinmeyen derde şifa muhaldir.

Heyecanını düşün. Seni bir tebliğde coşturan kısım nelerdir? O kısımlar senin geçmiş dertlerinin kıymetleri, çektiğin acıların zinetleri, yaptığın azmin himmetleridir. Tekrarla onları ki gönlün şad, geçmiş iyi günler gönlünde yâd edilmiş olsun.

Uzanamadığın nimetlere hasret duyuyorsan bunlar varlıklara bahş edilecek hediyelerdir. Hasretin devamsız, kararın sebatsız olmadıkça eline geçmemesi de imkânsızdır. Üzüntün boş, gönlün hoş olsun. Bunları da ara. O nimetleri sık sık an ki ruhundaki yeri kuvvetli, bulunması kolay olsun.

Büyük kitaplardaki büyük sözlerin ruha akis eden kıymetleri onları heyecana getirir ve ondan aldıkları ilhamla dirilirler. Bir şeyler görmek, bir iş yapmak için çırpınırlar, fakat o kadar kudrete her ruh tahammül edemez. Düz yolda yürümeği bilmedikçe, dik yamaçta gidilmez.

Bir kudret menbaından çıktığı gibi aynı hızla esseydi, ona hedef olanı mahvederdi. Muhiti çöle dönerdi. Elinizdeki kıymetler tasfiye edilmiş, ruhunuza uygun hali bulmuş, size nasib bu imiş ki, bu mazhariyete ermişsiniz.

Az değil öz okuyunuz. Bütün mevcudiyetinizle bunlara lâıyk olmağa çalışınız ki istifadeniz artsın, emelim tahakkuk etsin, Allah mesud etsin.

Çocuğunuz Zannettiğinizden Akıllıdır

John Kord Lagemann
(Sélection, Ekim 1963)

İnsan yeryüzündeki yerini imajinasyonu ile almağa mecburdur. Bu, ona ateşi kullanmakta yardım eden, ilk taş âletlerini yaratan, tabiat üzerindeki hakimiyetini tedricen genişleten, kötü hayvânî şartlardan sıyrın imajinasyondur.

İmajinasyon hayat şartlarımızın iyileşmesinde bir kaynak gibi esirgenmeli ve geliştirilmelidir.

«Çocuklarınızın yaratıcı melekelerini keşfediniz ve onları cesaretlendiriniz.»

Çocuğunuz, belki ancak orta derecede notlar alıyor yahut zekâ testlerinde orta derecenin biraz üstünde bulunuyor. Bu onun kabiliyetsiz olduğunu mu gösterir? Hayatta da, öğrenim süresince, başarı şansının orta dereceyi geçmiyeceğini mi işaret eder?

Bu hipotez umumiyetle kabul edilmiştir. Şu halde, Dr. Paul Torrance'a inanmak gerekirse, ki kendisi yaratıcı imajinasyon ve zekâ testleri konusunda bir uzmandır, hiç bir fikir çocuklar hakkında bu kadar haksız olamaz ve cemiyeti bu kadar yaratıcı kabiliyetten mahrum edemez. Dr. Torrance, Minnesota Üniversitesi'ne yakın zamanlarda yapmış olduğum bir ziyaret sırasında bana:

— Bir kimsenin zekâ derecesini ölç-

meye yarayan testler bu yaratıcı melekeye ölçü olamaz, dedi. Eğer bu testleri ele alırsak çocukların %70 ini çok kabiliyetli çocuklardan ayrı tutmalıyız.

«Gerçekten, diye ilâve etti, müstesna bir yaratıcı imajinasyona, zekâ testleri içinde ortalama seviyeye ulaşmamış çocuklar arasında nadiren rastlanır. Fakat araştırmalarımız şunu gösterdi ki, bu test neticeleri 115 yahut 120'nin üzerine çok az çıkıyorlar; bütün seviyede rastlanması mümkün olan yaratıcı kabiliyete gelince, müstesna olarak, belki daha aşağıdır.

Zekâ testi 180 e ulaşmış çocuk, ki dehaların bulunduğu kabul edilen seviyedir, gerçekten, ortalamadan biraz yüksek not alandan (120 ye ulaşmış) yaratıcılık sahasında daha kabiliyetli değildir.»

Dr. Torrance ve meslektaşları, ana

mektebinden altıncı sınıfa kadar, kız ve erkek 15.000 öğrenci üzerinde incelemeler yapmışlardır. Ulaştıkları neticeler, şunu gösteriyor: Çocukların çoğu, başlangıçta, çok kıymetli yaratıcı kıvılcımla muttasıftır ve onların arasından pek çoğunun bu kıvılcımı sekizinci sınıfa varmadan sönmektedir. Bu şunu gösterir ki, anne, baba ve öğretmenler her yaratıcı ilhama inatla engel oluyorlar, onları meydana çıkarmağı bilmiyorlar.

Birinci sınıfların bir çoğunda, kendilerine söylenenleri aynen yapan ve kitaplarında görüldüğü şekilleri, tıpkı tıpkısına kopya eden çocuklar iyi bir öğrenci olarak kabul edilir. Halbuki, imajinasyon kabiliyetine sahibolan çocuk bir öğretmenin idaresi altında öğrenim görmekten memnun değildir. Çocuk hikâyeler uydurmak, gördüğünü çizmek ister; gördüğünü ve işittiğini anlamak istediği zaman, çocuk daima gülünç görünebilen sualler sorar:

— Oniki kilometre mi, oniki saat mi daha uzundur?

— Aptalca söylenme, diye annesi karşılık verir.

Hakikatte, çocuğun sorusu çok makuldür. Kısacık hayatında, 12 sayısı her zaman bazı şeylere bağlanmıştır: kilometre, saat, bilya, yumurta.

Şimdi çocuk 12 nin kendiliğinden bazı şeyler belirten bir sayı olduğunu fark etmeğe başlar. Bu keşif sayesinde, o matematik alanında ilk adımını atar.

Zihin melekelerinden yaratıcı imajinasyonu tefrik eden zekâ testlerinin ölçüsü nedir?

Son testlerde, sorulan soruların bir kaçında, «en iyi» şekilde muhakeme edilmiş bir cevap mevcuttur.

Meselâ, çocuğa: «Niçin ağaçtan ziyade tuğladan yapılmış bir bina daha iyidir?» Diye soralım.

Şu cevabı vermesinden hoşlanacağız :

«Çünkü tuğla daha sert ve daha dayanıklıdır; büyük bir emniyete ve en iyi tecride sahiptir.» Bu delillerden en az ikisini belirten çocuk en yüksek notu a-

lacaktır. Fakat «ormanlarımızı korumak için» tuğla kullanmak daha iyidir diyen ise, sıfır aldığını görecektir.

Aynı şekilde «tuğla soğuk ve çirkin-dir, halbuki ağaç sıcak ve güzeldir», en iyi malzeme «değildir» diye, iddiada bulunan kimseye de rastlanır.

Yaratıcı düşünce ve teemmül melekesi - ki testlerin iki kategorisi karşılıklı olarak ölçmeğe meyillidir - zekâ için meselelerin halledilmesinde iki vasıta meydana getiriyorlar.

Fakat birincisi aynı bir soruya birçok karşılıklar bulmağa müsaade ediyor ve bundan dolayı, herkesin sorduğu soruya tamamen intibak etmiş görünüyor: ekmeğini kazanmak, hayatın düzenini, güzellik ve mânâsını keşfetmek.

Dr. Torrance ve meslektaşlarının elde ettikleri testlerde «iyi cevaplara» rastlanmıyor. Meselâ, «eşyanın ıslahı» konusunu ele alalım: çocuğa küçük bir oyuncak, plâstikten küçük bir köpek, verilir ve ondan «çok hoş» olacak şekilde, oyuncak üzerinde her türlü ıslahatı tahayyül etmesi istenir. Orta seviyede bir çocuğa üç türlü telkin yapar bu istek : hayvancığın burnunu keser, kuyruğunu uzatır ve rengini değiştirir. Yaratıcı bir imajinasyona sahip çocuk, «köpeğin sırtına pireler sokmak» ve «kuyruğunda mıknatıs bulunan bir tavşanı takibebilmesi için hayvancığın burnunun içine bir mıknatıs koymak» gibi, bir düzine telkine maliktir.

Diğer bir misâl: Çocuğa, üzerine 36 daire çizilmiş bir kâğıt ve bir kalem verilir ve ondan bu daireleri kullanarak, zihnine gelenleri resmetmesi istenir. Yedi yaşında bir kız çocuğu, testi bitirmek için, 10 saniyesi kaldığının endişesine kapıldı ve kullanacağı dairelerden henüz iki sıranın daha mevcut olduğunu gördü; derhal sabun baloncukları yapmakta olan küçük bir kız resmi çizdi. Bu çocuk yaratıcı imajinasyona bir örnek vermiştir.

— Çünkü, diye işaret etti Dr. Torrance, bu tip testlerde belirli «iyi» cevaplar yoktur, asla «yaratıcılık kesri'ne

(Lütfen sayfayı çevirin)

(quotient)» malik olmayacak. Buna göre, bir çocuğun kabiliyetini takdir etmek karışık bir problem olacaktır. Fakat çocuk çalışma ve oyun esnasında müşahade edilirse, ondaki yaratıcı ruh meydana çıkabilir. Bunu belirten anahtarlar şunlardır:

MERAK: Çocuk daima münasip sualer sorar. Görünüşle yetinmez. Bütün küçükler eşyalara dokunur, sallar, bükker, ve çevirirler. Daha sonra nasıl çalıştıklarını görmek için onları söker. Kelimeler üzerinde, daima onların yeni mânalarını deneyerek tecrübelerine girişir.

ZİHNİ KIVRAKLİK: Bir usul netice vermezse, sür'atle bir diğerini bulur. Salıncak kurmak için yüksek bir daldan boşuna ip geçirmeğe çalışan büyükçe oğlan çocuklarından 9 yaşında olan biri, diğerlerine şunu telkin etti:

— Uçurtmadan istifade edebilirsiniz. O dalın üstüne doğru uçacaktır ve ipi sicimin ucuna çekilecektir.

TENKİT DUYGUSU: Çocuk, kendisine söylenen şeyler arasındaki boşlukları, kaide dışı olanları, ifadelerdeki çelişmeleri derhal meydana çıkarır.

Bir baba, 4 yaşındaki sualci oğluna, «Annemin Kazı» isimli kitapta olanlardan bahsediyordu.

— «Gaydacının oğlu Tom Tom'un» hikâyesine henüz başlamıştım ki, sözümü kesti: «Tom benim kadar mı? Benimle yaşıtsa, domuzu nasıl taşıyor? Domuz çok küçükse, kazı nasıl öldürebiliyor?»

MESELEYİ YERİNE KOYMA: Başkalarının münakaşasız kabul ettiği ifadelerde gizli manâlar bulmak ve diğerlerine göre, hiç bir müşterek noktası olmayan şeyler arasında bir bağ görmek mümkündür. «Ebediyet ibresiz bir saat-dır», diyen çocuk fevkalâde kıymetli bir yaratıcı imajinasyona sahiptir.

NEFSİNE İTİMAT: Nasihat istemez ve üzerine düştüğü bir işte tek başına çalışarak uzun zaman sarfedebilir.

KİMSEYE BENZEMEZLİK: Şaşırtıcı ve çok tuhaf fikirleri vardır. Resim ve hikâyeleri kendi alâmetini taşıyan bir stile sahiptir.

SEZGİ: Diğer insanların sadece rüyalarında ulaştıkları ruh derinliğine kolayca girer. Bir yıldönümü bayramında, hediye torbasına elini daldıran beş yaşındaki küçük bir kız, Dr. Torrance'a şöyle dedi:

— Bu suretle fikirlerimi bulacağım, kafamın içinde araştırıyorum, hepsini sallıyorum ve çıkarmak ihtiyacında olduğum şeyi hissettiğim zaman, onu çıkaracağım.

Anne ve babalar, çocuklarının yaratıcı kıvılcımlarını söndürmeğe zorlayan engelleri nasıl bertaraf edebilir yahut hiç olmazsa nasıl hafifletebilir?

Dr. Torrance şunları söylüyor:

A — Fantezi (heves ve merak) den cesaretiniz kırılmasın. Hayalî (imajinatif) varlığın vasıflarından biri, ki genç veya yaşlı olsun, realite dünyası ve muhakemeden şuur sathının tam altında bulunan geniş ruh sahasına serbestçe geçmek kabiliyetidir. Pek büyük zihni suplesi ve derin hassasiyeti, gülünç bulunduğundan, diğer kimselerin reddettiği sezgilere ve müphem duygulara nüfuz eden bir olayın neticesidir.

B — Dizginlere fazla asılmayınız. Başarısızlıklara karşı, gözde büyütecek tarzda, çocuklarınızı müdafaa etmeğe çalışmayınız; hatalarından çekip çıkarabilecekleri istifadelerden onları yoksun etmeyiniz.

Yaratıcı melekelerini geliştirmek için, çocuk midesinden daha büyük gözlerle sahip olmalı, mes'uliyetlerini fazlaca tahmin etmeli ve tehlikelere girmelidir. Terbiyeciler keşfetmişlerdir ki, çocukların bir çoğu zannedildiğinden çok daha çabuk öğrenmeğe başlayabilirler. Onların öğreniminde yaratıcı imajinasyonu kullanmak gerekmez; serbest bırakmak kâfidir.

C — Kişilerden sakınınız.

Kızınıza, bir erkek çocuğu vesile ederek kendisindeki hassasiyeti, renk, şekil, ritim ve fikir aşkını söndürmesi icabettiği intibahı vermeyiniz. Ona bilgi edinmek merakının kendisi için gerekli

(Devamı sayfa 39 da)

Anahtarlar

Üst üste istemediğim öyle hadiseler cereyan etmişti ki, kendimi madde-ten ve manen iyi hissetmiyordum. Ne bir dost tesellisi, ne de irademle, içinde bulunduğum bedbinlikten, kolayca kurtulamayacağımı hissediyordum.

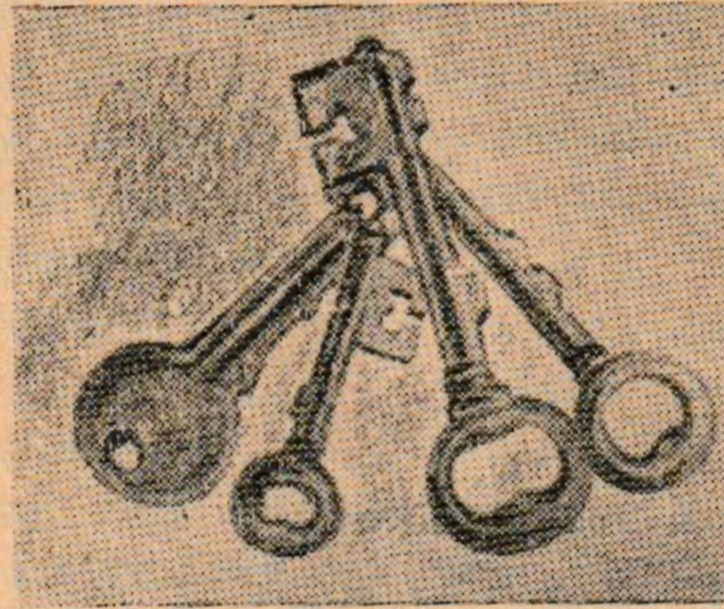
Düşünmek istiyordum. Fakat düşünce melekem bozulmuş, fikirler ise rüzgâr önünde savrulan yapraklar gibi, oradan oraya uçuyordu. Onları bir manâ ifade edecek şekilde sıralıyamıyordum.

Kesif bir sis içindeydim. Derinliklere inerek kendimi kurtarmak, bu durumda, imkânsızdı. Bütün bu duygularıma rağmen, yolumu aydınlatacak bir ışığın belireceğine inanıyor, onu bekliyordum.

Böyle bir haletiruhiye içinde olduğum bir gündü; yürüyüşe çıkmıştım. Gözlerimi etrafta gezdirirken, uzaktan bir bisikletli gördüm. Işık çalarak geliyordu. Neş'e ve hayat dolu yüzü, güneşten yanmış teni ile yazın tadını çıkarttığı belli idi.

Gidonu iki eli ile kullanıyor, tek ayağı ile pedal çeviriyordu. Bir ayağının dizinden aşağısı yoktu. Sakatlığına rağmen, süratli ve keyifli olması değil, irade ve cehti saye-

sinde, hayata intibak edebilmiş olması, hayretimi çekmişti. Başkaları için çok elim olan bu hadise karşısında o, akli yönden hareket ederek, beden eksikliğini manevi kudreti ile ortadan kaldırmıştı.

Bütün bunlar karşıdan görüldüğü kadar kolay yapılabilecek şeyler değildir.

Neden kolay değildir? Çünkü, umumiyetle insanlar, hadiseler içinde yaşarken düşünce ve fiillerini, problemleri çözmek için harekete getirmekten ziyade, hissi zaafarla, bu iki unsuru felce uğrattırır. Böylece ya geçici bir saadet sarhoşluğu veya ızdırap salıncağında bir sağa bir sola sallanarak, esas varılması gereken hedeften uzak, vakit geçirirler.

Halbuki hayatın, çekirdeğini teşkil eden, hikmet ve gayelere doğru e-

Yazan: Asuman Akpınar
ğilirsek orada bilgiden yapılmış, her problemin kilitini açacak anahtarların mevcut olduğunu görürüz.

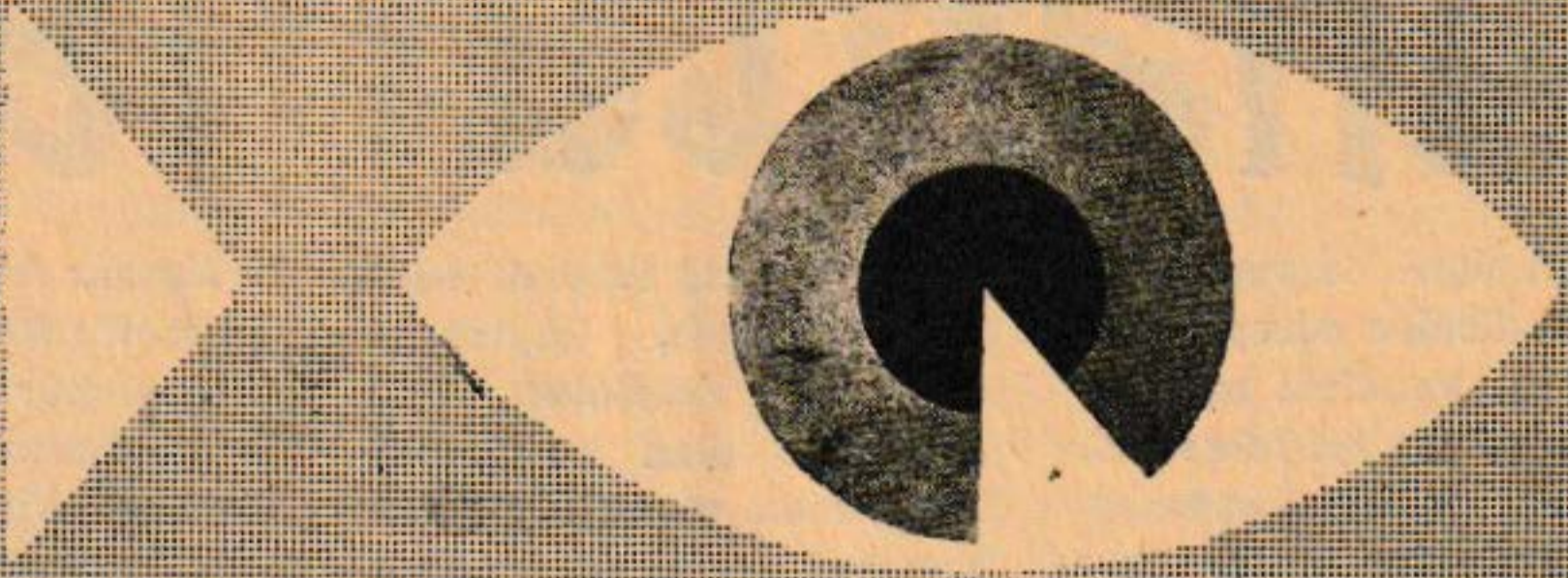
Bu anahtarlar, idrakimiz ve cehdimiz nispetinde, kâinatın değişmez kânun ve nizamlarının bizce kilitli olan kapılarını açar. Böylece yeni realiteler, bilgimizin, müşahademizin ve idrakimizin sınırlarını genişletirken; bizi köstekleyen hissîlikten venefsaniyetten kurtulmaya çalışırız.

Çünkü bizler, ebediyet yolcularıyız ve daima oraya müteveccih olduğumuzu unutmamalıyız.

Izdıraplı karanlığın içinde, aydınlığın özlemini çekerken, beni mutluluğa çıkaracak olan ışığın yaklaşmakta olduğunu hissettim. Karanlık dağılmaya, gözlerim yavaş yavaş etrafı görmeğe başlayınca, herşeyin derin bir manâ ve kıymet kazandığını müşahede etmeğe başladım. Artık düşünebilmenin, görebilmenin, hakiki bir saadet olduğuna inanıyorum.

Bu sakat insan bana, bilmeden, hayatımın derslerinden birini verdi. Yardımlarını yaptı. Ona çok şey borçluyum.

Yazar: Dr. İbrahim ARİKOAL

«Psişik gelişme ve medyomluk sıhhatli, ciddi, muvazeneli, zeki, mütevazi ve dürüst, ruhani âlemin öğütlerine ita- atkâr kimselerce tehlikesizdir.»

«Kötü huylular, alâkasızlar, aksi, a- layıcı ve şüpheciler için de bir tehlike yoktur.»

Bundan önceki yazımızda, sizlere medyomluğun vazife ve moralitesi hak- kında kısa ve fakat yeterli bilgi vermeğe çalışmıştık. Kolay ve mantıki psikolojik usullere geçmeden önce süje ve medyom- ların nev'ileri hakkında da malûmat ver- mek lüzumlu olsa gerek. Konumuzun ya- pı taşı olan bu kimselerin ruhsal meleke- lerini tezahür ettiriş şekilleri aşağıdaki kısa sınıflama içinde görülecektir.

Bu sınıflamada, önce, A. Kardec'in «Instruction pratique sur les Manifes- tations Spirites» isimli eserinin 49. sahi- fesindeki Genel Tabloyu takdim ediyor- uz :

SPİRİT TEZAHÜRLER :

- Gizli olarak.
- Aşıkâr olarak.
- Fiziki olarak.
- Zihni olarak.
- Görünümler (Buharimsı ve temas edilebilir fantomik haller)
- Kendiliğinden (ortaya çıkanlar)
- Tahrik suretiyle (ortaya çıkanlar)

MUVASALALAR :

- Havai olanlar
- Kaba olanlar
- Ciddi olanlar
- Öğretici olanlar.

MUVASALA NEV'İLERİ:

- Sematoloji: (Darbe ve eşya hare- ketleri gibi, işaretler vasıtasıyla ruhla- rın düşüncelerini nakletmeleri)
- Tipoloji: (Hareketli, gizli «içsel» ve alfabetik)
- Psikografi: (Ruhların doğrudan ve dolaylı yazı yazma ve yazdırmaları)
- Pnömatofoni: (Ses organını kul- lanmadan, sözlerin fiili olarak (sesleriyle) ve doğrudan doğruya konuşmaları. Doğrudan ses.

MEDYOM NEV'İLERİ :

- 1 — Tabii Medyomluk: İsteğe bağlı (ihtiyari) medyomluk.
- 2 — Fiziki Medyomlar :
 - Hareket ettirici..
 - Darbeci..
 - Tezahür ettirici (fantomik)...
- 3 — Manevî veya Zihni tesirli Medyomlar:
 - Yazıcılar (Psikograf)
 - Doğrudan yazıcılar (pnömatograf)
 - Resim çiziciler
 - Müzisyenler
 - Konuşucular
 - Görücüler

- Müessisler: (İradeleriyle başka kimselerin yazıcı medyomluğunu geliştirebilenler)
- İlhamlılar veya Sezgi medyomluğu
- Önsezi medyomları
- Hassas veya kolay tesir alıcı medyomlar.

Şimdi de J. Lhomme'un «L'au-Dela à la portée de Tous» isimli eserinin 27. sayfasından aktardığımız sınıflamayı inceleyelim :

Süjeler ve medyomlar başlıca üç kategoriye ayrılabilirler:

SÜJELER :

- 1) Birincisi, insan ruhunun telepatik ve telestezik melekelerine istinat eder.
- 2) İkincisi, bedenlenme (enkorparasyon) medyomluğunun neticesidir.
- 3) Üçüncüsü, ektooplâzma ismi verilen yarı-maddî bir seyyalenin dışarıya çıkışıdır.

PSİŞİK SÜJELER :

A — Pasif Süjeler :

Süje dışarıdan ruhsal bir intiba alır: gerçek veya sembolik imajlar, tebliğler, titreşimler.

1. Bir amilin (ajan) süje üzerine telepatik tesiri.
 - Telepat süje
 - Durugörür süje (maddi hayat içinde)
 - Uyurgezer
2. Psişik seyyale ile dolmuş bir amil yahut bir eşyanın radyo-psişik tesiri:
 - Psikometri
 - Hastalıkların teşhisi
3. Fizikî olarak nötr olan bir eşyanın radyo-aktif tesiri.
 - Radyestezistler (Çubukçular, rakkaşlar, su bulucular)

B — Aktif süjeler :

1. Süjenin fizikî tesiri
Psişik çift bedenlenme (Dedublüman yahut bilokasyon)
Şifacı-Manyetizör
Mumyalayıcı-Manyetizör
Ruhsal fotoğraf süjeleri

Fizikî tesirli süjeler (Görünürde medyomdan ayrı zekî bir varlık yoktur.)

MEDYOMLAR :

Medyomlar esas itibariyle pasiftirler.

1. Bir ruhla bir medyom arasındaki telepatik tesir
 - Görücü medyomlar
 - Durugörü medyom (Ruhani plânda)
 - Duruşiti medyomu
 - İlham medyomluğu
2. Ruhun medyom üzerine direkt tesiri:
 - Şifacı medyom
 - Tiptolog
 - Ruhsal fotoğraf medyomu
 - Materyalizasyon medyomu (Telekinezik tesirler, ışıklı olaylar, apor ve ektooplâzmik tezahürler).

Yukarıdaki sınıflamalar ile sizlere konumuzu daha iyi tanıtmış oluyoruz. Bir çok terimlerin anlamlarını Terimler Sözlüğü sayfasından takip edebilirsiniz. Metodlar faslında ayrıca gerekli açıklamalar da yapılacaktır. Her yolun kendine has bir ifade tarzı vardır. Bir çok yeni kelimeler ve terimler sizlerin cesaretinizi kırmamalıdır.

RUH VE MADDE'NİN

4 üncü Cildi satışa arz olunacaktır.
Siparişlerinizi şimdiden verebilirsiniz

1, 2, 3, 4. Ciltler

Cilt Fiyatı: TL. 25.

Sipariş Adresi :
P.K. 1157 İSTANBUL

A Ç L İ K

İnsan olarak, açıkca bellidir ki, fizik bir alemin bizleri dıştan zorlayan ve yerine getirilmesi için şiddet kullanılan bir yığın ihtiyaçları içindeyiz. Bu ihtiyaçlarımızın, şüphesiz, önemli bir kısmı bedenimizin sürekliliğini sağlamak için temine mecbur olduğumuz gıdalardır.

Ancak şu bir gerçektir ki, bir buçuk milyara yakın insan topluluğu, içinde bulunduğu tabiatın kısır ve yetersiz haline karşı anımsız bir mücadele halindedir: Daha fazla mahsul almak ve daha fazla beslenmek.. kısaca yaşamak.

Gün geçmez ki her hangi bir ülkede, bilhassa Uzak Doğu'da, kıtlık ve açlıktan perişan olanların havadislerini duymayalım veya resimlerini görmeyelim. Aynı toprak ananın aynı insanları olarak içinde bulunduğumuz bilgi ve vicdan seviyesine göre, bu durumdan elem duymamamız imkânsızdır. Hiç bir fikrimiz olmasa dahi, aç kalmak korkusunu yüreğimizde hissedebiliriz.

İşte bu korkunun verdiği teşvik ile, insanlar kendi aralarında özel teşkilatlar ve kurumlar meydana getirerek, ırk tefriki yapmadan, yardım ellerini insan kardeşlerine uzatmışlardır. Birleşmiş Milletler Teşkilâtının F. A. O. kolları bunların, halihazırda daimî faaliyet halinde olan, canlı bir misalidir.

Şunu unutmamalıdır ki, insanların her saadeti bizleri nasıl; kendimizde olmuş gibi, sevindirirse gene her felâket ve ıstırap da, öylece, bizleri hüznü ve ıstırapa sürüklemelidir. Dünyanın her hangi bir köşesindeki bir insanın ıstırapında, herbirimizin bir sorumluluk payı olsa gerek. Bizler, gerçekten, aklı ve vicdanî bir sorumluluk altındayız. Müşterek tekâmül içinde bulunuşumuzun zarurî bir neticesi olarak yardımlaşma ve dayanışma halinde bulunmamız, her şeyden önce, insanlık haysiyetinin bir vecibesidir.

Konuyu tekâmül yönünden incelersek çeşitli durumlar ortaya çıkacaktır:

a) Açlık korku ve ihtiyacının insanlarda doğurduğu elem ve ıstırap, tekâmül hızı bakımından yavaşlayan kütleler üzerinde daha derin ve geniş düşünmeği ve netice olarak daha idrakli olarak yaşamağı temin eden bir kamçı olabilir. Bu suretle, kütlenin en kolayca anlayabileceği fizikî tembihler meydana getirilmiştir.

b) Fizikî tembihlerin zorunlu sonucu olarak insan faaliyetlerinde yeni bir atılış ve hareket başlar. Durgun halde bulunan enerjiler, tabiatın çeşitli yönlerine sevk edilerek, insan ruhunun yeni yeni tecrübelerle girişmesini ve bu suretle daha fazla bilgi sağlamlasını doğurur. Tekâmülün seyrinde hız ve otomatizmadan sıyrılmış idrakli bir savaş başlar.

c) Açlık içinde kıvranan insanların ıstırapı karşısında, diğer insanların duydukları vicdani kaygı ve sızı onların bu yönden tekâmüllerini sağlar ki, bu da açlık olayının fiziki bir tesirden çok ötelere sirayet ettiğini gösterir.

d) Diğerlerinin ıstıraplı halleri, yüksek insanlık duygusunun tecelli yeri olan vicdanlarda, insanların «müşterek bir saadet ve birlik» halinde birleşmesini temin edecektir.

Her batan güneşin ardında bıraktığı ümitlerin insan gönlünde meydana getirdiği ince duyguların yanı sıra, insanlık dramının veya komedisinin konusu an be an değişip durmaktadır. Ne var ki, hepimizin, elbirliği ile yapacağımız tekâmül hamleleri, mümkündür ki bu konuyu daha mutlu ve güven verici kılacaktır. Bizlerin cehtimiz, şüphesiz, çok daha müsait zemin ve tekâmül şartlarının hazırlanmasında çok önemli rol oynamaktır.

Pauchard anlatıyor:

Burada her şey şiidir

— Bonsoir Antuvanet. Seni beraber görmek ne kadar iyi! Senin oraya muvasalatın için ben uzun zaman çalıştım. Fakat sen ancak hareketin esnasında bu ziyaret saiklerine ait bütün şeylere muttali olacaksın.

Rast gelmelere ait burada yaptığım şeyleri öğrenmek ister misin? Ben daha ziyade size bu rastgelmelerin nasıl vaki olduklarını söylemeği tecrübe edeceğim.

Benim şimdi bulunduğum yerde - «tesadüf» diyelim - rastgelmeler daha çok az vaki olur, ki iptidada arza daha yakın bulunduğum sıralarda böyle değildi. Şimdi yaşadığım yerde afinité ve affection (incelik ve şefkat) kanunları daha barizdir. Birbirini anan iki varlık arasında müphem bir sevgi baş gösterir. Ve şiddetli bir nur onların yaklaşmalarını aydınlatır. Bu nur muhtelif şekiller alır. Bunlar bazan büyük kanatlar şeklindedir. Bazan hendesi şekillerdir. Bazan da çiçek şeklindedirler. Buna şöyle denilebilir: Nuranî şeylerin bir fıskırması! Buna benzer anlarda, vaki olan şeylere dair, size çok takribî bir fikir bile vermenin imkânı yoktur. Ben size ışık manasında tavsif ettiğim şeyleri musiki cümleleri halinde de anlatabilirdim.

Zira bu rast gelmelerden şiddetli bir haz doğar. Ve bu haz aynı zamanda musikidir.

Burada her şey şiidir, nurdur, ahenktir. Yalnız münasebetler daha az dar olarak şahsîdir. Ekseriya kimin başkası olduğu sorulamaz. Zira şahsiyetin hudutları çok şeffaf olmuştur; gizli kalan şey yoktur. İnsan kendini olduğu gibi verebiliyor. Asla gölge yoktur. Hatta en ufak kin ve düşmanlık da yoktur. Arza mahsus itiyatların tesiri altında o kadar uzun müddet yaşanmaz.

Size tarif ettiğim gibi ilk zamanlar-

da rast gelmelerde yapılamaz. Zaten «Allahın çocuklarının serbestisi» içinde yaşanır(*). Şüphesiz eski zamandaki dostlara, sevgililere memnunlukla rast geliniyor. Fakat dostça bir rast gelme ile aynı tabiattaki (Seviyede) ruhların rast gelmeleri arasındaki fark büyük değildir. Hatta rast gelme hadisesi yeni bile olsa. «Şahsî faktör» ün delâleti «derin faktör» le kıyas edilirse çok azdır! Şunu iyi anlayınız: halihazırda içinde yaşadığım böyle bir âlemde ne kinin, ne egoizmin, ne itimatsızlığın, ne de inhisarcılığın yer bulmasına imkân yoktur. Böyle neviden olan ne olursa olsun, her şey kendi tabiatları icabı olarak otomatikman ortadan kalkar. Bir plâna serbestce dahil olabilen şey ancak o plânla hem ahenk olarak ihtizaz halinde bulunan şeydir. Sözümü iyi anlamak için isterseniz buna düğün elbisesi (La robe nuptiale) diyebilirsiniz. Evet bu iyi olmalıdır! Sen ne kadar olduğunu tasavvur edemezsin!

Sizin önünüzde bulunuy sizi bekleyen saadetin büyüklüğü hakkında bir fikre malik değilsiniz!

Fakat not edilmesi lâzımgelen bir şey var ki bu şuur ve his hali enkarnasyon esnasında fâni bedende iken de duyulabilir ve tahakkuk ettirilebilir.

Bu hepimizin takip ettiğimiz terakki yoludur. Ve biz daima arz üzerine, yalnız ruhumuzun değil, aynı zamanda maddî bedenimizin de selâmet yoluna girmesi için gelip duruyoruz.

Bu fikirle sizi bırakıyorum. Bu fikri olgunlaştırmağı biraz tecrübe ediniz. Zira o hepimiz için esas bir kıymeti haizdir. Bu kıymeti burada görebiliyoruz.

(*) Allahın kullarına verdiği serbestiyet demek olsa gerek.

(B. Ruhselman)

OKÜLTİZM

Yazan: Suat TAHSUĞ

Gizli ilimler eski bir ilmin mevcudiyetini iddia ederler. Bu ilim çok çok eski çağlardan beri inisiyçlerden inisiyelere geçmiş, karışık ve uzun, zor öğretme metodlarıyla kabiliyeti olan talebelere nakledilmiştir.

Bu sistem kâinatın bütün oluş hali içinde bir ahenk görür. Ve en mühim kanunları «benzerlik» kanunudur. «Üstün olan aşağıdakine benzer» derler.

Verdikleri bilgiler sır halinde ancak «lâyık olanlara» nakl edilmiştir. Araştırmaları üç bölümde toplanır: **Mutlak - İnsan - Tabiat.**

Mutlak'tan kasit bütün kâinatı meydana getiren tek, değişmez prensiptir. İnsan bu prensipten aldığı kudretle, tabiatla müessir olabilme yolundadır. Bizat insan da üç prensibin birleşmesinden meydana gelmiştir: **Ruh - Astral beden** (ki bu klâsik spritüalizmadaki prispriye tekabül eder) ve **Fizik beden.** Ölümden sonra ruh astral aleme gider ve tekrar dünyaya, yeni bir beden ile gelir. Ruhun gayesi tekâmül etmektir.

İnisiye, kendisine tatbik edilen disiplinlerle bazı ruhî hakikatleri öğrenmiş değil, yaşamış olan kimsedir. **Bittecrübe bir ruhunun var olduğunu bilir.** İlerleyen tekâmülü ile başkalarının tekâmülünde vazifedar olacaktır.

Bu düşünceler esasında dinlerin öğrettiği sistemlerden farklı değildir. An-

cak eski doğmatik devirlerde bir nevi serbest düşünce imkânı hazırladığı için faydalı olmuştur. Meselâ Avrupada skolastik anlayışın ve doğmatizmin yıkılışında, Endülüs Arapları vasıtasıyla ve yahudi kabalistler sayesinde yayılan Okültizm faydalı bir rol oynamıştır.

Okültizm iradeye, konsantrasyona, bazı sözler ve şekillerin olağan üstü bir kudreti haiz olduğuna inanır.

Aslında insan ruhunun tekâmülü ve gerçek sırların öğrenilmesi, yani Bilgi yolunda bir çalışma olan bu sistem, cahil anlayışlar yüzünden, tatlı ve acı bazı neticelere sebep olmuştur.

Meselâ büyücüler tesirler yolu ile bazı kötü işler yapmışlar ve yapmağa çalışmışlardır. İyi ve kötü tesirlerin mevcut bulunduğu ve bugün dahi dünyanın bir çok bölgelerinde kullanıldığı bir hakikattir.

Asırlar boyunca insanlar kurşundan altın yapmanın sırrını ve «Ebedi Gençlik Suyu'nu» aramışlardır. Bu çalışmaların mutlu bir neticesi bugünkü kimya ilmidir.

Maji veyahut Sihir, ölmüşlerle görüşme ilmini de tatbik etmiştir. Bunun bir delili Tevratta Kral Saül'ün, bir büyücü kadın vasıtasıyla peygamber Samuel'in ruhunu çağırmasıdır. Samuel Saüle bir beden halinde görünmüş ve ona «Rabbin yolundan ayrıldığı halde niçin

ona sual sorduğunu sormuş, ertesi gün öleceğini» haber vermiştir.

Bu demektir ki, insanlar en eski çağlardan beri bedensiz varlıklarla irtibat tesis etmekte idiler. Maji ile Spiritizma arasındaki fark, Majide medyom kullanılmayıp operatörün üstün tesirlere vasıta olmasından ibarettir. 19 uncu asrın meşhur okültistleri bu hususu açıkça belirtmişlerdir. Muhtelif vasıtalarla temin edilen konsantrasyondan sonra meydana gelen olağan üstü hadiseler üstün tesirler dolayısıyla olmaktadır. Ve bunun elbetteki o büyü ayinini yapan veya yaptıran şahsın gayelerini aşan sebepleri vardır. Üstün alem her zaman muhtelif vasıtalar kullanarak insanlara

kendi hayırlarına bilgiler vermiştir.

Herodot tarihi gerçekleşen kehanetler hakkında pek çok misal vermektedir. Eskiden insanlar mühim bir işe tevessül etmeden önce, bu kabil kehanetleri arıyor ve o yolda hareket etmeye çalışıyorlardı. Bu, insanları kaderden kaçmağa, yahut da atalete sevk eden bir âmil değildi. Zira kehanetler pek anlaşıl-maz tarzda söyleniyor ve insanlar bütün yapabileceklerini yaptıktan sonra **yine de kehânetin doğru olduğunu ancak o zaman anlıyorlardı.**

İsa zamanında yahudilerin tarikatlerinden biri de «Essenien» lerin tarikatı idi. Bu kimseler beyaz esvaplar giyiyorlar, yalan söylemiyorlar, yemin etmiyorlar, harple ve harp sanayii ile uğraşmıyorlar, pek sıkı bir disiplinle yaşıyorlardı. Ferislerin ve Saddukilerin zıddına (yahudilerde iki mezhep) temiz ve gerçekten dindarca yaşayan bu kimselerle İsanın bir müddet beraber bulunduğunu iddia edenler vardır. Essenien'ler bazı olağanüstü işler başarmak kabiliyetinde idiler. Ancak bu kabiliyetlerini sadece hastaları iyi etmek için yani «gerisör medyomluk» tarzında kullanıyorlardı.

Bütün bunlardan çıkaracağımız netice şudur: **Cahil ve muhteris insanlar vardır. Bunun yanında büyük bir feragati nefisle bilgi araştırma yolunda olan insanlar da vardır. Bir de bunların hepsinin üstünde insanlara şuurlu ve iz-**
zamı yardım ve tesirlerini gönderen «Üstün Alem» vardır. Hangi ad altında olursa olsun, insanlığın erişmiş olduğu seviyeye göre ve insanlığın tekâmülü istikametinde olaylar cereyan etmektedir.

Bu olaylar bu gün de kesilmiş değildir. Ancak bu güne göre, idrakimize hitab etmek yolundadır. Kupkuru bir dünyada, esrarsız yaşamıyoruz. Herşeyi bilmiyoruz; hatta bildiklerimiz pek azdır. Fakat unutmayalım ki bilmek yolundayız ve devrin ilminin bugün açıkça izah edemediği hiç bir şey yoktur diyemeyiz. Esasen ilme yakışan bir asalet ve vekar da bilmediklerinin olduğunu ve fakat araştırmak gerektiğini bilmesidir.

Mecmuamızın kıymetli okuyucularından Bursalı muhterem bir kardeşimiz, iznini geçirmek ve bilhassa Cemiyetimizi tanımak gayesiyle, İstanbula gelmiş ve vakit kaybetmeden Cemiyeti ziyaret etmiştir. Temaslarından çok memnun kaldığını söyleyen değerli kardeşimiz, bu arada her fikrin ve hadisenin karşısında düşünerek bazı neticelere ulaşmağa çalışan araştırmacı bir karaktere sahip olduğunu, bize sorduğu bir suali ile ortaya koymuş oldu.

Müşahedelerinden elde ettiği bilgiye dayanarak, iman sahibi olmuş bir dostumuzu daha tanımış olmaktan biz de büyük bir sevinç duymaktayız.

Bu ayın en güzel suali

SUAL — Mübrem ihtiyaç kadrosu içinde kalmak zarureti, san'at, teknik ve ilmin inkişafına ve bizzat insanların tekâmüllerine bir engel teşkil etmez mi?

Bunun sonu bizi, bir lokma bir hırkaya sürükleyemez mi? Bu suretle dünya hadiselerinden el-etek çekmek ne dereceye kadar doğru olur?

CEVAP — Kabul etmek lâzımdır ki, mübrem ihtiyaçlarımızın, yerinde, doğru ve sıhhatli bir teşhisini yaparak bu esasa göre niyet ve davranışlarımızı istikametlendirmek, pek te kolay bir iş değildir. İhtiyacın tam karşılığını tespit için, bilgi, fedakârlık, diğerkâmlık, hizmet ve vazife idrakiyle, sevginin kucaklaştığı münbit ve müsait bir zemine ihtiyaç vardır. Aksi halde, «mübrem» diye vasıflandırdığımız ihtiyaçlarımızın, haddizatında, nefsanîyetimizle alâkalı niyet ve

arzularımızın maskeli hizmetkârı olmaları pek kolaydır.

Bunu biz ekseri ahvalde, istesekte önüne geçecek kudreti göstermeğe imkân bulamayız. Şüphesizdir ki, hizmet, yardım ve sevgiden kuvvet alan ve beslenen davranışlar içinde bulunan bir insan, hiç bir zaman atıl, uyusuk ve dünyadan alâkasını kesmiş, bir lokma ve bir hırka ile iktifa eden kimselerle bir tutulamaz. Zira bu derece diğerkâmlığı hedef tutan ve hizmet vazifesi şuuruna sahip bulunan kimselerin elbetteki kendi niyet ve arzularına göre bir çok ve mübrenmler olarak kabul edeceğimiz ihtiyaçları olacaktır. Ayrıca, bu mübrem ihtiyaç kadrosunun gittikçe genişleme istidadında bulunuşu, bize açıkça gösteriyor ki, mübrenmler ihtiyacı kadrosu dahilinde kalarak hareket ve niyetlerimizi bunlara göre tanzim et-

memiz hiç bir zaman dünyaya hadise ve ihtiyaçlarından ne uzaklaşmak ve ne de hayatın idamesini temin eden minimum ihtiyaçlarla başbaşa kalmak şeklinde manâlandırmak doğru olmasa gerektir.

Bir insan, olabilir ki, kendi vicdan ve bilgi seviyesi ölçülerine göre, nefsanîyetiyle hiç bir ilgisi olmayan, sadece etrafındaki varlıkların selâmet, saadet ve tekâmülleri uğruna bazı kudretlere sahip olabilmek için çalışmak mecburiyetini hissedebilir ve bunu kendisi için pek mübrenmler bir ihtiyaç olarak kabul edebilir. Meselâ, ızdırap ve sefalet içinde ağır eprövler geçiren insan - kardeşlerini hem bilgi yönünden kuvvetlendirmek ve hem de daha huzur içinde, müsait imkânlarla karşılaştırmaya çalışarak, tekâmüllerini sür'atlendirmek düşüncesiyle (bu maksadın dışında herhangi bir nefsanî

düşüncenin zebunu olma - dan) evvelâ kendi bilgisini arttırmak ve bunun yanında maddi imkânlarını genişletmek için hummalı bir çalışmaya girişen bir insan, mübrem ihtiyaçları kadrosu dahilinde hareket ediyor, diyerek dünyadan el-etek çekmiş, bir lokma bir hırka ile yaşıyor diyebilir miyiz?

Böyle bir niyetle hareket eden insanı, doğru ve vicdani bulduğu yardım ve hizmet vazifesini kendisi için mübrem ihtiyaç olarak kabul etmiş ve bu maksatla çeşitli maddi vasıtalardan faydalanmağı kendisi için bir mecburiyet olarak benimsemiş olduğundan dolayı, acaba a-talet ve miskinlikle itham edebilir miyiz? Asla. Hal bu merkezde olunca, bit-tabî san'at ve ilmin duraklaması mevzuu da ortadan kalkmakta ve bizzat insanların tekâmülleri için melhûz bir tehlike de hiç bir zaman mevzuubahis olamayacağı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Kaldı ki, mübrem ihtiyaçlarımızın vicdani esaslara göre iyi bir şekilde tesbiti ve bunlara uyularak hareket edilmesi, tekâmülümüzün sür'atini tahminimizin fevkinde artıran bir âmil olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu takdirde görülüyor ki, bazı mübrem ihtiyaçların maddi vasıtalar yardımıyla ancak giderilebilmesi, bir zaruret halinde ortaya çıkmakta ve bunun tabii bir neticesi ola-

rak da o vasıtaları hazırlayan san'atkâr, tekniker ve ilim adamları, dolayısıyla kendi sahalarında inkişaf sağlayan bir çalışma zemini ve imkânına kavuşmuş olmaktadır.

O halde, burada mübrem ihtiyaçların kadrosu içinde kalmak zaruretinin hiç bir zaman san'at, teknik ve ilmin inkişafı bakımından her hangi bir tehlike ve köstek unsuru olarak mevzuubahis edilmesinin doğru olmıya - cağı neticesini kolaylıkla çıkartabiliriz.

Mübrem ihtiyaçların tayin ve tesbitinde, elimizdeki kıstasımız gayet sade olmakla beraber, o nispette de doğru ve sıhhatli bir hükme varmak zor olmaktadır. Nefsani olan ile olmayanın tayin edilmesi, kıstasımızın prensibini teşkil etmektedir. Bu esasa göre niyetlerimizi yoklayıp, sıhhatli bir mürakabe ve tahlilini yaparak nefsanîyetle alâkasının derecesini tespit etmek, her zaman ve mekân içinde bizim için en

hayati bir iş ve vazifemiz olmalıdır.

Bu suretledir ki, ancak hakikî olan mübrem ihtiyaçlarımızın neler olduğunu anlamış ve buna göre kendimize daha hayırlı bir yol çizmek imkânına kavuşmuş oluruz.

Büyük bir insan olan Albert Schweitzer, Afrikanın vahşi ormanları arasında kendisini hummalı ve yorucu bir faaliyetin içinde buldu ise, bu hareketini, diğerkâmca olan niyet ve arzularının belirli hale getirdiği mübrem ihtiyaçlarının giderilmesine matuf bir davranışın tezahürü olarak kabul etmekten başka bir çare varmıdır? Bütün faaliyetlerini ızdırap içinde bulunan zavallı iptidai insan-kardeşlerinin yaralarına biraz olsun bir merhem sürmek gayesine yöneltmiş bir insanın, nefsanîyetine direkt olarak hizmet ettiğini kolay kolay iddia edebilir miyiz? O halde, mademki kendisini yapmağa mecbur hissettiği ve dolayısıyla onun için müb- (Lütfen sayfayı çevirin)

rem olan bütün bu davranışlar, diğerkâm bir temelle dayanmış olması dolayısıyla, hakikaten mübrem ihtiyaç kadrosunu teşkil etmektedirler. Ayrıca görülüyor ki, mübrem ihtiyaçlar gittikçe genişleme istidadındadır. Zira, hizmet ve yardım vazifesinin sonu yoktur. Onu sadece biz mahdut bilgimizle sınırlandırmışız.

Bilgi ve kudretlerimizin genişlemesi, pek tabii olarak mübrem ihtiyaç kadromuzun da hudutlarını gittikçe genişletecektir. Şumullenen ihtiyaçlar, dolayısıyla ilmin ve san'atın da inkişafına yol açacak ve ihtiyaçlara cevap verecek hale gelmelerini sağlayacaktır.

A. Schweitzer, akşamları, istirahat saatlerinde, insanları uyandırıcı ve düşündürücü eserlerini kalem almağı kendisi için bir vazife olarak kabul etmiştir. Bu onun için mübrem bir ihtiyaçtır. Fakat bu ihtiyacının yerine getirilmesi için, hiç değilse, kalem ve kâğıda lüzum vardır. Ayrıca bu eserlerin basılarak dağıtılması için matbaaya, mücellithaneye, boyaya, ipliğe, nakletmek için nakil vasıtalarına v. s. ye de ihtiyaç vardır. Yayınladığı kitaplarından elde ettiği maddî gelikle ayrıca kazandığı Nobel mükâfatının tutarı olan meblâğ ile inşa ettirdiği hastahane barakalarının damını kapamak için çinko ve oluklu saç almak da, o-

BÜYÜK NİZAM

Seninle asırlar boyu tanışırız ey dost,
Maddeden sıyrılınca varlıklara bağlanırsın,
Kimi ararsan onu bulur,

Neyi istersen onu görürsün.

Bazen fanilik zarflar, ayırır seni,
İdrak edemez olursun kendi kendini.
Beden kisvesine bürünür,

Zamanın içinden görünürsün.

Avare dolaşır, durmadan koşarsın,
İhtiras gem vurur, coşarsın.

Uzanırsın hayata pervasızca,

Yaşarsın egoizma için hayasızca...

Putu, taşu, ağaca taparsın.

Ne mümkünse yaparsın.

Sonra zaman geçer,

İmkân geçer

Maddi servetin olan beden

O da göçer...

Zarf yırtılır,

Bulutlar sıyrılır,

Hakikatler berraklaşır.

Iztırap çeken ruhun olgunlaşır;

Gene dönmek istersin bize

Uzatırsın elini,

Dost elimize.

Her merhale tekâmüle doğru bir devri daimdir,
Kâinat nizamı bununla kaimdir.

Hikmet OMAV

nun için, gene mübrem bir ihtiyaçtı. Dolayısıyla böyle bir ihtiyacın karşılanması için de çinko levha imâl eden tekniğin ve onu geliştiren ilim kolunun da kendi sahasında gelişme ve çalışmak zorunda olduğunu açıkça görmekteyiz.

Şu halde mübrem ihtiyaçlarımızın kadrosu dahilinde kalmak, hiç bir zaman ne san'atı ve ne de ilmi ortadan kaldırarak insanlığı ataletle sevk edecek bir amil olamaz. Ayrıca, böyle bir kadronun git-

tikçe genişleme istidadında oluşu, insanların tekâmüllerinde engel teşkil etmek şöyle dursun, bil'akis sür'atlendirmeğe matuf bir âmil olmak vasfındadır.

Kendimize hizmeti, başkalarına hizmete imkânlar hazırlamak gayesiyle yapalım. Bu ulvî gaye dışında hiç bir zaman bu hizmeti nefsimizin hizmetkârı haline sokmayalım. İşte o zaman kendi kendimizi aldatmış ve hakiki ihtiyaçlarımızı tanıyamaz hale gelmiş oluruz.

Bir akşam üzeriydi. Acele acele yürüyordum. Aynı yolda çocuğunun elinden tutmuş yürüyen bir kadın gördüm. Ters yönde ilerliyordu. Görünüşü sâkin ve huzurluydu.

Bir ara çocuk tökezledi. Düşecekti. Annesi hırsla, koparırcasına, tutmakta olduğu kolunu çekti. Sinirli sinirli birşeyler söyledi çocuğa.. Onu iyice payladı. Neredeyse dövecekti yavrucağı!

Önceki sâkinliğin ve huzursuzluğun yerini bir asabiyet almıştı. Bedbahtlığı ifade eden sinirlilikti bu! Yürüyüşündeki mutluluğu bir anda silinivermişti. Beş-altı yaşlarındaki çocuğuydu buna sebep! Tökezlemişti yolda. Niçin tökezlemeliydi? Tökezlemeden yürümesi gerekti. Çünkü annesi böyle istiyordu!..

Sinirlenmenin nedenlerini bilmem biliyor muydu bu anne? Bilebilirdi de.. Fakat bildiklerini uygulayamadığından şüphe edilemezdi...

Yeryüzünde her an tökezleyen milyonları düşünemiyordu bile! Belki düşünmek de istemiyordu bunları.. Zira onun için düşünmek bir itilışten ibarettir denilebilirdi de!..

Bir körpe dimağın eğitiminde gösterdiği şiddetin sonuçlarının nereye varacağını acaba düşünebiliyor muydu? So-

Sinirlendiğiniz zaman kendi kendinizi kontrol ediniz: Ya bir meseleyi yanlış anlamışsınızdır; ya da bilmeden kendi kendinizdeki bir eksikliği örtmek istiyorsunuzdur. Karşınızdakilere yaptığınız etkileri ölçünüz. Netice ne sizin ne de onların lehinedir. Her problem ancak sükûnetle hallolur. Bu sükûnet de hiç bir zaman miskinlik demek değildir.

Niçin Sinirleniriz?

Yazan: Mehmet SANCAR

rumluluğunun idrâkine verecek bilgilerin içinde miydi? Niçin sinirlendiğini ve her iki yöne sevkettiği zararları duyacak kadar şuurlu mu hareket ediyordu?

Ve netice olarak bizler, hepimiz, zaman zaman niçin sinirleniriz?..

Çok basit görünen bir olayın yağdırdığı sürülerle nedenler ve niçinler içinde düşünen insan için ne karşılıklar, ne gerçekler bulunmaz ki!..

Bazı tanıdıklarımız ve işittiğimiz kimseler vardır: Her olay karşısında sadece tebessüm eder yahut tatlı tatlı gülerler.. Biz de bu hali gıpta ile seyrediriz, dinleriz. Çünkü bu gülüşte, vurdumduymazlık değil, büyük bir anlayış, yüce bir olgunluk gizlidir. Biz de öyle olmak sevdasına tutulur, fakat tez soğuruz!..

Tökezleyen, günahsız - körpe yavrusunu hırçınca hırpalayan annenin sinirliliği ile çoğumuzun tahammül edemeyeceği hâdiseler içinde ahengini hiç bozmayan o kâmil insanın sinirsizliğinin sebepleri nelerdir? Hangi âmiller bizi çılgına çevirir? Hangi kazançtır ki o insanı yalnız tolerans sahibi yapar..

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Kâinata her şeyin birer vibrasyon topluluğu olduğunu biliyoruz...

Bir kısmı, beş duygumuza çarpan, kendilerini veya tezahürlerini algıladığımız, teksif edilmiş maddeden ışık hüzmelerine kadar keşfedilmiş, çeşitli dozdaki kaba vibrasyonlardır (titreşimlerdir).

Bir kısmı da, hasselerimize, hattâ bugünkü en hassas lâboratuar âletlerimizde dahi çarpmayan (duygularımız dışında), ancak sonuçlarıyla ve sezgilerimizle varlıklarına muttali bulunduğumuz sonsuz çeşitlilikte ince ve süptil vibrasyonlardır ki, bunları bizler beş duygumuzun ötesine taşabildiğimiz kadar duyabiliriz, bilebiliriz...

Bilmek, hâfızadaki düzenli istiflerin çoğaltılması demek değildir. Bilmek, herşeyden önce, yapabilmektir. İstifin çokluğu ve düzenliliği, ancak bu YAPABİLMEK fiilinin, çabasının güzelliği karşısında bir değer ifade eder...

İhtizaz halinde bulunan şu sonsuz kâinatın çok ahenkli, çok düzenli bir oluşu vardır. Bu oluş içindeki bizler, mevcut ahenge uyabildiğimiz nispette ahenkli, dengede (huzurlu, sinirsiz) olabiliriz.

Bu uygunluğu sağlayacak da bilgi ve çabamızdır.

Sinirlenmek, tesirler karşısında olumsuz, dengesiz tepkiler göstermektir.

Fatbikine çalıştığımız her bilginin

özümüze (ruhumuza) kazandırdığı ahenkli olabilme gücüdür ki, etkilerine uyamadığımız türlü vibrasyonların bizde yarattığı dengesizlik, ahenksizlik hallerinden başka birşey olmayan sinirliliğe set çeker...

Dünya şuurumuzun dışındaki bu uygunluğu bize ancak ruhumuza maledildiğimiz derunî bilgilerimiz sağlar.

Tedrice uyusun sabrı içinde varlığımızı kucaklayan öğrenme ve uygulama çabasıdır ki, başarabildiğimiz kadar bizleri huzura, mutluluğa ve sinirsizliğe (sinirlerimize ahenkli olarak hâkimiyete) götürür.

Aklımızın alamıyacağı, eremiyeceği bir düzenlilikle tekâmülümüzü sağlayan, İlâhî Muradın tahakkuku yolunda yaratılmış bir BÜTÜN kâinatın, bütünlüğüne uymak vazifemiz, uyamamak da ıstırapımızdır...

Sinirleniriz: vibrasyonlarımızın ahengi bozulmuştur.

Sinirleniriz: varlığımızdaki dengeyi koruyamamışızdır.

Sinirleniriz: BÜYÜK DÜZEN içinde düzensizlik yaratmağa çalışmışızdır...

Düzen içinde düzenli, ahenk içinde ahenkli olamayan bizler bunun için sinirlenir, bunun için ıstırap çekeriz. Tâ ki ıstıraplarımızın ikazlarını idrâk edinceye kadar...

İSTANBUL BANKASI

Sermayesi : 20.000.000 TL.

Halkın ve Tüccarın Hizmetinde

İKRAMİYELİ TASARRUF HESAPLARI

% 6 ½ a KADAR FAİZ

APARTMAN DAİRELERİ, çeşitli PARA İKRAMİYELERİ

HER TÜRLÜ BANKA MUAMELELERİ

DÜNYANIN HER TARAFINDA MUHABİR

İTHALÂT ve İHRACAT AKREDİTİF MUAMELELERİ

TEMİNAT MEKTUPLARI ve SİGORTA İŞLERİ

CİDDİYET, SÜR'AT ve KOLAYLIK

İSTANBUL BANKASI

Ruh - 273

MEŞHUR SPRİTLER

LEON DENIS :

L. Denis, Fransızların deyimi ile, bir spirit havaridir. Kardec'in fikirlerini biraz derinleştirebilmiş ve umuma teşmil etmiştir. Fransız Spiritüalizmasının öncülerinden olan ve yazdığı eserlerle bütün dünyaca tanınmış olan Denis, 1 Ocak 1846 da, Nancy ve Lorraine istikametinde bulunan FOURG'da doğdu. Hayatı, intisabettiği bu yolda eserler vermekle geçmiştir. Şairane üslubu ve zekâsı ile, ilim adamları ve aydın kimseler de dahil olmak üzere, her sınıftan birçok hayranları vardı. Çeşitli memleketlerle devamlı mektuplaşır ve onlara inandığı yolun esaslarını anlatırdı.

Bütün hayatını Tours'da geçirdi. Gözleri çok zayıftı ve çok az görürdü. 1927 yılının 12 Nisanında bu dünyayı terk etti. Spiritüalizmaya olan imanını şu sözleri ile ifade etmiştir: **"Spiritizma'nın gelişmesini hiç bir şey durduramaz; zira o hakikatın ta kendisidir."**

Eserlerinden bir kaçının isimlerini takdim ediyoruz:

Après la mort (Ölümden sonra)

Dans l'Invisible (Görünmez'de)

Le Problème de l'Etre et de la Destinée (Varlık ve kader meselesi)

GABRIEL DELANNE (François Marie) :

Açıkça şunu belirtmekte hiç bir mahzur yoktur ki, Delanne ayarında bir bilim, müsbet zihniyetli, deneyci bir kimse Avrupa'da mevcut değildir. Onun ilmi kudreti ve spiritizmanın müsbet ilimler tarzında mütalaa edilmesinde yaptığı deneyler ve ibda ettiği izahları, bir kaç husus hariç, halâ kuvvet ve tazeliğini muhafaza etmektedir.

Ailesinin spiritizma ile yakından ilgili olması ve annesinin yazıcı bir medyom olması dolayısıyla, genç yaşta bu konu ile karşı karşıya kalan Delanne, 1857 se-

nesinin Mart ayında Paris'de dünyaya gelmiştir.

1882 de Fransız-Belçika-Latin Spirit Federasyonu'nun sekreterliğine getirilmiş ve 30 yaşına varmadan, babasının yardımı ile kurduğu, Fransız Spiritler Birliği'nin ikinci başkanı seçilmiştir. Fransa'daki spirit cereyanının başlıca şahsiyetlerinden biri olmuş ve 1885 de ilk kitabını neşretmiştir. On bir yıl sonra, 30 yıl müddetle yayınlanan bir mecmua çıkarmış ve bu mecmua sonradan «La Revue Spirite» ile birleşmiştir.

Onun, 1897 yılında, bütün hayatını Spiritüalizmaya vakfettiğini görüyoruz. Bu kararından sonra, Paris Üniversitesi Parapsikoloji Fakültesi direktörlüğüne tayin edildi ve burada devamlı öğretmenlik yaptı.

Sıhhati umumiyetle iyi olmayan Delanne 1906 da felç geçirdi ve baston kullanmağa mecbur oldu. 1914-18 harbi esnasında sıhhati çok bozuldu ve gözleri görmemeğe başladı. Fakat hiç bir maddi engel onun vazifesini yapmasına engel olmamıştır. 1926 da Paris'de öldüğü zaman ardında çok kıymetli eserler ve fikirler bırakmıştı.

Eserlerinde bir kaçını zikrediyoruz:

"Le Spiritisme devant la Science (Bilim Karşısında Spiritizma)

Recherches sur la Médiumnité (Medyomluk hakkında Araştırmalar)

L'âme est immortelle (Ruh ölümsüzdür).

S O N

NOT: Sayın Okuyucu! Bir müddetten beri sizlere takdim ettiğimiz «Meşhur Metapsişikçilerin» hayat hikâyelerine, yukarıdaki yazı ile, son vermiş bulunuyoruz. İlerideki sayılarımızda «Büyük Medyomlar» hakkında, daha ilgi çekici tarzda, hikâyelerimiz olacaktır. Sabırla takibedildiği için teşekkürü borç biliriz.

KSENOGLOSİ (Xénoglossie)

Bu terim Ch. Richet tarafından, asıl anlamıyla poliglot medyomluğu tefrik etmek maksadiyle kullanılmıştır.

Poliglot (polyglotte) medyomlukta medyomlar tamamen bilmedikleri ve bazan asistanlarca da meşhul olan lisanlarda konuşur ve yazarlar. Bu hal, uyurgezer süjelerde gözüken mevcut olmayan sözde lisanlarla yazmak ve konuşmak (glossolalie) den tamamen farklıdır. sözde-lisan süjesinin şuuraltının en derin yerlerinde meydana çıkar.

Uyurgezerlik ve ipnotik bir durum olan bu nev'i olay bizim konumuz değildir.

Olayların sınıflanmasına gelince:

1. — Otomatik konuşma;
2. — Duru işitim (klerodiyans). Süje kelimeleri fonotik olarak tekrar eder.
3. — Psikografi ve tiptoloji gibi hareketli otomatizma;
4. — Doğrudan ses;
5. — Doğrudan yazı, şeklindedir.

Bu son halde, tebliği doğrudan doğruya yazan, görünür veya görünmez materyalize olmuş eller söz konusudur. Bazı ahvalde, süjenin asla işitmediği ve bilmediği lisanda konuşan ve yazan fantomlarda görülmüştür.

METAGNOMİ (Métagnomie)

E. Boirac tarafından icadedilen bu kelime gerek hassas şeylerin, gerekse normal olarak süje tarafından anlaşılma-

yan düşüncelerin idrakidir. Duru ve gizli görü anlamlarına gelmektedir. Umumi bir manâ taşır ve şunları bünyesinde toplar :

1. — Telepatik metagnomi
2. — Dokunum duyularına ait metagnomi (psikometri v.s.)
3. — Perspektif (uzaktan) metagnomi

(İç organları görme, duyuların yer değiştirmesi, kriptoknezi, uzaktan görüm v.s.)

4. — Kehanetle ilgili metagnomi (Öngörü, önsezi, önbilim, önidrak, kehanet v.s.)

5. — Spirit metagnomi

6. — Rüyalar, mansiler, kristal küredeki vizyonlar, sihirli değnekler, v.s.

METAMPSİKOZ :

La.: Metempsychosis

Al. Sellenwenderung

Fr. Métempsychose

İn. Metempsychose

Tü. Ruh göçü, sıçraması, intikali.

Bir ruhun bir bedenden diğerine geçmesini ifade eder. Bu geçiş tenasuh tarzındadır (Transmigration). Aslı Hint dinlerine bağlıdır. Bu inanç önce Mısır'a, sonra Pisagor tarafından Yunan'a geçti. Ölümünden sonra ruh kefaretlerini ödemek için insan veya HAYVAN ve NEBAT bedenlerine girer; bu hal saflaşmaya kadar devam eder.

Metampsikos inancı, görüldüğü gibi, ruhun şahsiyeti ve ölümsüzlüğüne isnat eder. Reankarnasyon şu farkla ayrılır:

1. — Tekrar bedenlenme bir kefaretin ödenmesi için düşme «dégradation» tarzında kabul edilir. Hayvan vücudüne geçme tekâmülün gerileyişi, bozuluşu, olmaktadır.

2. — Bu ruhi intikal sadece yeryüzünde olup durmaktadır.

Reenkarnasyonda tekâmül daima yukarıya doğrudur ve kâinatın her maddi vasatı içinde vukubulur. Gerileme ve kefaret ödemek gibi bir dogma ile değil, ruhun külli bilgi ve görgüsünün artmasına bağlı bir bedenlenme söz konusudur.

Celse Tetkikleri

Bu sayımızda da kıymetli arkadaşımız E. S. nin medyomluğu vasıtasıyla 9.4.1958 tarihinde Cemiyetimizde alınmış bir tebliğin çok enteresan bir parçasını, anlayabildiklerimizle birlikte istifadelerimize arz etmek istiyoruz.

REALİTE DEĞİŞİKLİĞİ

Bazı kısımlarını aşağıda tetkik edeceğimiz tebliği veren bedensiz dostumuz, bilgi hakkında şöyle demektedir: «...Bilgi, insanı bir realiteden diğerine geçiren bir vasıta dır.» Görüldüğü üzere bu pek şümüllü bir bilgi tarifidir. Filhakika, insanların içinde buldukları realite basamakları doğrudan doğruya sahibi buldukları bilgilerinin bir icabı ve bir neticesi olarak ortaya çıkmaktadır. Realitenin değişmesi - yani daha üstün bir realiteye ulaşılması - için benimsenmiş bilginin de bir gelişme sağlaması zaruridir. Daha doğrusu, bilginin gelişmesi ile orantılı olarak, realitede bir inkişaf husule gelmektedir. Bu bakımdan, bilgi, bizi, bir idrak seviyesinden daha üstün bir diğerine ulaştıran tekâmül vasıtası olmaktadır. Şu halde, tekâmül, ancak bilgi edinilmesiyle mümkün olmakta, idrak ve realitenin şumul kazanmasına sebebiyet vermektedir. Tebliğe devam edelim :

«... Siz henüz dünya realitesinde bulunduğunuzdan dolayı, sizin için en yüksek bilgi, sizi bu realiteden bir merteye öteye sevkedecek olan bilgidir. Varlığını, gerilik ve cehaletten dolayı maddeye, - dünya maddesine - sımsıkı bağlayan mukadderat ağlarının çözülmesi ve selâmete kavuşabilmeniz için bilginizi arttırmanız lâzımdır. Dünya realitesinden bir üst mertebeye geçmek, zannedildiği kadar kolay bir husus değildir.»

Burada bedensiz dostumuz, biz insanların dünya maddeleriyle sımsıkı

bağlanmamızın asıl sebebini, ortaya koymaktadır. Görüldüğü üzere bu sebep, tecrübe sahasındaki bilgi noksanımız veya başka bir deyimle madde hakkındaki bilgisizliğimizdir. Madde hakkındaki bilginizin matlub olan muayyen bir seviyeye ulaşmasını temin ettikten sonradır ki, - bunun pek de kolay bir iş olmadığını, en basit nefsanî bir arzudan feragat etmekle ona hakim olmak istediğimizde karşılaştığımız zorluklar, bize bunu açıkça göstermeğe yetmektedir. Ancak, madde ile ilgili mukadderatımızı temsil eden ağlar, yavaş yavaş çözülmeye başlayacak ve bizler ancak ondan sonra bu dünya ile olan ilişkimizi tam manasiyle kesmeğe hak kazanmış olacağız.

MÜTEAL ŞAHSİYET : RUH

«... İnsanlar eskiden beri bedenden gayri bir varlığın kendilerinde mevcut olduğunu sezmişler ve esas hüviyetlerinin de bunda olduğunu idrakine varmışlardır. Onun maddeye bağlanmasını intaç eden kanunları fevkine çıkabilmek ve dünya esaretinden - artık bir daha sonu olmayan bir dönüşle - ayrılabilmek üzere bir sürü metodlar ve doktrinler icad etmişlerdir. Bunların hepsi, zamanına göre az çok şahıstan şahısa değişen iyi neticeler tevhit etmiş, fakat sonraları, yeni zamanın realitelerine uymadıkları için de dejenere olmağa ve şekil değiştirmeğe mahkûm kalmışlardır.»

Tebliğin bu pasajında, birkaç cümle içinde bütün insanlık tarihinin hangi amillerin tesiri altında bir seyir takibettiğini açıkça görmekteyiz. Bir defa, insanlar belki de daha kendi kendilerini tanımağa vakit bulmadan - en iptidai devirlerden itibaren - adeta bir iç saik tesiriyle bedenlerinin dışında müteal bir şahsiyetlerinin mevcut bulunduğunu, müphem olmakla beraber sezgi halinde

hissetmişlerdir. Bu sezgilerin daha müşahhas bir teyidini, ortaya çıkan dinî fikir ve inanışlarda bil'ahare daha tatminkâr olmak üzere geniş ölçüde bulmuşlardır.

RUH diye isimlendirebileceğimiz bu müteal taraflarının madde ile olan bağlantısının düğümlerini çözebilmek için büyük gayretler sarfedilmiş ve ızdıraplardan uzaklaşma KAYGISI, bu çabayı desteklemiştir. Ayrıca, «sonu olmayan» tabiriyle anlatılmak istenen de, dünya esaretinin son merhalesine ulaşmadan evvel, kademeler teşkil eden muvakkat kurtuluşların mevcut olduğunu bize anlauması bakımından mühimdir.

MADDEYE BAĞLANIŞIN SEBEBİ BİLGİSİZLİK

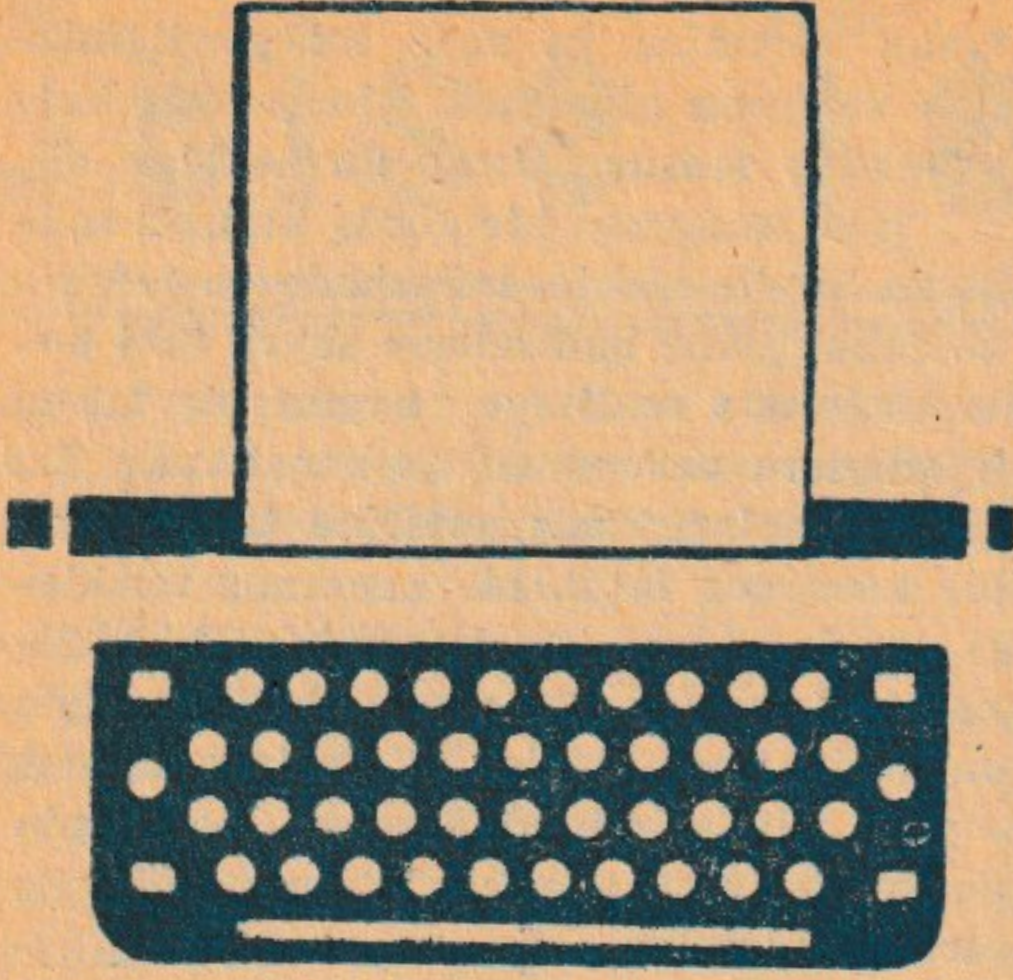
Maddeye bağlanış bir bilgisizliğin neticesi veya muayyen bir madde bilgisini edinmenin zarureti şeklinde kabul edilebileceğine göre, madde ile ünsiyet peydah etmiş varlıkların ilk tecrübesizlik devrelerinde maddeye doğru çekilişlerinin çok daha kuvvetli olması bir netice halinde ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple, bu gibi kimseler tarafından üstün fikirlerin benimsenmesi zorlaşmakta ve dolayısıyla dejenere olmağa mahkûm kalmaktadır.

«... İnsanların tekâmül yolundaki hamleleri fasılasız olarak devam etmiş ve insanlık bunun icaplarına uygun olarak inişli çıkışlı ve gayet yavaş, gayet hafif bir meyille yükselen bir yolun yolcuları olmakta devam edegelmiştir. İnsanların henüz daha emekleme safhasında bulunanları dolayısıyla uğradıkları müşkülât ve zahmetli hayat safhaları, ya onları kör bir kaderiyeciliğe veya bizzat dünyaya inişlerinin kurtulunması icabeden bir illet olduğuna veyahut da bilhassa zamanınızda görüldüğü gibi inkâre materyalizme sevketmektedir. Bütün bu cehaletten kurtulunmadıkça, insanlığın daha sonsuz zaman safhaları boyunca dünya esaretinin amansız dişli çarklarından kurtulmasına imkân yoktur. Daha milyonlarca insan ızdırap içinde kıvranacak ve bunun kadarda sizin

dünyanızın üzerinde dolayan ve size bağlanan varlıklar da sizin bu geriliğinizden ve bunu gidermek için çaresiz kalmanızdan sonsuz ızdırap duyacaklar...»

Bize muayyen bir görüş kudreti sağlayan bilgilerimizle, müşahade ve tefsirine çalıştığımız hadiselerin seyri, tabi bulunduğumuz realiteye uygun bir takım hükümlere varmamızı sağlamaktadır. Bu arada icapların zaruretlerine tâbi olarak bir kısmımız fatal, bir kısmımız maddeci, bir kısmımız ise determinist bir kâinat tablosu çizmeğe ve her birimiz (İşin en garip tarafı budur.) benimsediğimiz - yani içinde bulunduğumuz - realitenin doğru ve kâinat şümül olduğunu iddia ile etrafımızdakilere empoze etmeğe çalışmaktayız. Fakat bütün bu realite basamaklarını ihata edecek daha üstün bir realitenin ve gittikçe şümüllenen realitelerin mevcut olduğunu her nedense aklımıza getirmemekteyiz. Bizler bu halimizle, bir filin sadece kulağını, hortumunu, gövdesini, bacağını tutarak fil hakkında eksik bilgilerinden dolayı kendilerine göre tarif yapmağa çalışan kimselere benzemekteyiz. **Mutlak hakikat, daima varlıkların gözünden irak kalacaktır. Bizlerden beklenen sadece daimi bir ce hit hali içinde durmadan bilgilerimizi arttırmaktır.**

Bizlerin içinde bulunduğumuz cehalet halimiz, sadece bizi alâkalandıran bir husus değildir. Zaten bunun için değildir ki: «Bir sinek kanadının titreyişi, bütün kâinatı titretir.» denmiştir. O halde, bizim bu cehlimiz, bizlerle alâkalı ve bizlere bağlı, müşterek mukadderat plânlarına sahip sayısız varlığın ızdıraba sürüklemesini temin edecektir.» denirse, buna şaşmamamız lâzımdır. Bu da bize gösteriyor ki, her birimizin omuzlarında ayrı ayrı ağır mes'uliyet yükü mevcuttur. Bundan dolayı hepimiz her hareketimizden dolayı, kademeler teşkil eden bilgi hiyerarşisi sistemi içinde, büyük mes'uliyetler yüklenmiş bulunmaktayız. Hiç olmazsa bu bilgi ve idrak ile yolumuzu aydınlatmağa çalışalım sevgili kader ortaklarımız, dostlarımız.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Mehmet Gökrüklü - ÜSKÜDAR :
Sorularınızı sırayla cevaplandırıyoruz :

1 — Tekâmül boyunca tekrar dünyaya gelmeler, hiç bir zaman, ne bir ceza ve ne de bir kefarete mahiyetindedir. Yeryüzünde sahibolunan beden ve içinde bulunulan ortam tamamiyle bir ihtiyacın karşılığında meydana gelmiştir. Bu hayatında kral olan diğerinde dilenci olabilir. Bu türlü sınıflama beşerî bir kanaatten doğar. Tekâmül için her yer ve kışve aynı derecede kıymeti haizdir. Üstün varlıklar nazarında içinde bulunduğumuz durum, hüviyet, ünvan pek değersizdir. Onlar bizlerin DERİN RUHİ BİLGİLERİMİZE kıymet verirler ve ona göre yardım ederler.

2 — Mertebe tenzili söz konusu değildir. Hak edilmiş tekâmül derecesinden gerilere kaymak, esasen, «KEMÂL» kelimesiyle tenakuz halindedir. Her tekrar bedenleniş, hataların düzeltilmesi ve yeni yeni bilgilerin alınmasını intaceder.

3 — Beşerî ceza ve hükümler, o cemiyetin tekâmül seviyesi ile ilgili olup, aynı zamanda bir icapdır.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Turgut Güner - NEVŞEHİR :

1 — Rüyalarınızda hiç görmediğiniz yerlerde gezip ve sonra buralarını daha önce de görmüş olduğunuzu yazıyorsunuz.

nuz. Burada iki durum esaslı rol oynayabilir:

a) Şuurlu olarak farkına varamadığınız yerlerin, şuur altınızdan şuurunuza çıkararak rüya tarzında görünmesi mümkündür. Yani gezip dolaştığınız muhitlere gerekeni şuurlu olarak vermemekle beraber, gayri şuuri olarak, bu yerlerin manzarası, şuurunuza uğramadan şuur altınıza geçmiş olabilir. Uykuda ise ruh-beden münasebeti gevşediğinde, bu intibalar şuur sathına kolayca çıkabilir.

b) Gene mümkündür ki, geçmiş hayatlarınızda gördüğünüz yerleri rüyalar tarzında hatırlayasınız.

2 — Beden yapısının ruhi yapı üzerine değil de, olsa olsa psikolojik hayat üzerine kısmen tesiri olabilir. Beden-deki çeşitli değişiklikler psikolojik düzende bir takım tadilatlar yapabilir.

3 — Kâinatın her seyyaresi meskündür. Oradaki varlıkların bedeni kendi şartlarına en uygun tarzda yapılmıştır ve her halde maddî bir bedenleri vardır. Bu beden bizim bilemeyeceğimiz bir yapıda olabilir.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Gönül Sakarya - ÜSKÜDAR :

Gördüğünüz haberci rüyada sizi ikaz eden ve olacak olan şeyleri semboller tarzında anlatan bilgiler mevcut. Meselâ zelzele olacağını size daha evvel haber

vermişler ki, tahakkuk etmiştir. (Mektubunuz mahfuzdur, tarihi vardır). Diğer şeyler sizin özel hayatınızla ilgilidir. Kendiniz daha iyi yorumlayabilirsiniz.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Mustafa Öz - BURSA :

Sadece sizlere hizmet etmek idealini besleyen MECMUAMIZ hakkındaki cidden çok anlayışlı ve ileri görüşlü sözlerinize teşekkür ederiz. Sorularınıza sırayla cevap veriyoruz:

1 — Fizikî medyomluk hakkında, mecmamızın «Metapsişik Terimler Sözlüğü» sayfamızda bilgi verilmiştir. Kat'i bir şey söylenemez.

2 — İpnotik krizlerden korunmak ve bunu yok etmek için en iyi yol TELKİN'dir. Bu hususta yayınlanmış kitaplarda gereken yeterli bilgiyi bulmanız mümkündür. Kifayetli bilgi sahibi olmadan bu gibi deneylere girişmemenizi de tavsiye etmeği ilmi bir borç bilmekteyiz.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Cemal Torun - BURSA :

Çok ilgi çekici olan rüyalarınızı ve bilhassa gerçekleşmiş olanlarını bize teferruatlı olarak yazarsanız, RUH BE MADDE'de yayınlamak mümkün olabilir. Fahri olarak ÜYELİĞİMİZİ yapmanızdan dolayı teşekkür ederiz. DAİRENİN

GÜZELLİĞİNDEN ZEVLK ALAN KARDEŞİNİZ cümlelerinden ise, hepimiz için mutlu ve kudretli günlerin yaklaşmakta olduğuna bir işaret sayıyoruz.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Orhan Avşar - ANKARA :

Kendisine sevgi ile bağlandığınız bir hanımın sesini, sizden çok uzaklarda olmasına rağmen, sık sık duymakta olduğunuzu ve hatta çevrenizdeki kimselerin de duyduğunu yazıyorsunuz.

Size bu enteresan olaylar hakkında şunları söyleyebiliriz:

1 — Bu olay, öncelikle, aralarında kuvvetli sevgi ve sempati olan iki kişi arasındaki TELEPATİ'dir.

2 — Siz, kendiniz, telepatik kabiliyeti oldukça gelişmiş bir kimsesiniz veya muhatabınıza olan derin alâkanızdan dolayı bu derece hassaslaşmışsınız.

3 — Sesini işittikten maâda, fikirlerini de alıyorsunuz ki bu telepatiden de ileri safhalar arzeder.

4 — Seslerin diğer kimselerce duyulmasına gelince: Bu olaya «Kollektif Telepati» denir. Yani siz almış olduğunuz telepatik sesleri etrafınızdaki kimselere aksettiriyorsunuz ve onlar da bunları dışarıdan geliyormuş gibi duymaktadır.

EN NEFİS KAHVE

(Ruh - 276)

Meliha

GÜZELLİK VE KUAFÖR
SALONU

Telefon : 44 14 21

Adres : Beyoğlu, Parmakkapı
Mis Sokak Gökçek Apt. 4

(Ruh - 277)

KAYGUSUZ ABDAL VE TEKRAR BEDENLENME

Yazan: Salih ÖGE

Kaygusuz Abdal, tasavvuf edebiyatımızın bir kolu olan ve kaynağını Yunus Emre'den alan Alevî Bektaşî edebiyatının en yetkili mümessili, hatta kurucusudur.

Alâiye beyinin oğludur ve asıl adı Gaybî'dir.

XV. yüz yılda yaşıyan genç Gaybî, rivayete göre bir gün geyik avına çıkar. Attığı ok bir geyiğin koltuk altına saplanır. Yaralı geyik can havlile koşa koşa Elmalı'da Pir Abdal Musa'nın tekkesine ulaşır ve içeri girer. Arkasından koşan Gaybî de tekkeye dalar, şeyhin huzuruna çıkıp anlatır, okunu ve geyiğini ister.

Abdal Musa koltuğunun altından vücuduna saplanmış bir ok'u çıkararak;

— Oğul, der, aradığın ok bu mu?

Gaybî okunu tanıyınca hemen şeyhin ayaklarına kapanır ve artık tekkeden çıkmaz.

Kırk yıl, Abdal Musaya hizmet eden Gaybî, nihayet Pir'i tarafından Mısır'a şeyh olarak gönderilir. Orada bir tekke kurar yolunu yayar, vefatında da tekke-deki mağaraya gömülür.

Şiirinde olsun nesrinde olsun gayet kısa, teklifsiz fakat ahenkli bir lisan kullanmıştır.

Pek fazla olmamakla beraber eserlerinde eksik olmıyan yabancı kelimele-
rin yanında Kaygusuz, bu günün nesline garip gelecek kadar öztürkçe bir dil kullanmıştır. Meselâ o «kaplumbağa» demez de, «kaplu kaplu bağa» der, «manda» demez de, «su sığırı» der, «domuz» demez de, «tonuz» der.

Şiirlerinin pek çoğunda, bu günün akademik ilim adamlarının tabirile «şur altının çapraşık hayalleri, karma karışık rüyalar» yer almıştır. Onlar sürre-

alist şiirin adeta dört yüz küsur sene evvelki örneğidir.

Kaplu kaplu bağalar
Kanatlanmış uçmağa
Kertenkele derilmiş
Diler Kırım geçmeğe
Kelebek ok yay almış
Ava şikâra çıkmış
Tonuzları korkudur
Kelebek buğday ekmiş
Manisa ovasına
Sivrisinek derilmiş
Irgad olup biçmeğe
Tonuz düğün eylemiş
Maymun sındı getirmiş
Kaftan gömlek biçmeğe
Deve hamama girmiş
Dana dellâklık eder
Su sığırı natır olmuş
Nöbet ister çıkmağa
Hindistan'ın kozları

Kaygusuz şiirlerinde sık sık kendisile alay eder.

Onun müstehzi bir edayla kendisini kınaması dervişâne bir tevâzûdan öte, bir kendisini bilmiş, kendi kendisini aşış'tır.

Allah Tanrı yaradan
Gel içe gör cur'a-dan
Yâr ile yâr olagör
Çıksın ağyar oradan
Tıfıllayın dembedem
Dambu dümbu söyleme
Mansur'layın olursun
Bilmezsen müdareden
Kaygusuz'un hüneri
Helva vü biryan yemek
Andan özge hüneri
Umma bu biçâreden

Bugün spirtualist ilmin ışığı altında en bâriz müsbet delillerle isbat edilmiş olmasına rağmen asrımızın din ve akademik ilim adamlarının pek çoğunun her ne sebeptense bir türlü kabûle yanaşmadıkları REENKARNASYON (tekrar bedenlenme) gerçeğini Kaygusuz Abdal, bundan dört yüz küsur sene evvel, hiç bir tevile imkân vermiyecek ve hiç bir tefsire ihtiyaç göstermiyecek şekilde açık söylemiştir.

İşte O'nun «DİL GÜŞÂ, yahut BUDALA-NAME» adlı eserinden birkaç satır :

Hâlikın (Yaradan'ın) emri beni kûze-ger (testici) balçığı gibi devrânın çarhı üzerine koyup dolap gibi döndürdü. Gâh beni kûze (testi) düzdü, gâh bozdu. Gâh kâse düzdü, gâh saraylarda kerpiç eyledi, gâh ayaklar altında hiç eyledi. Gâh insan, gâh hayvan eyledi. Gâh kul olup satıldım, gâh dellâl olup sattım. Gâh deryâda mâhî, gâh sahrâda âhû eyledi. Elkıssa (hasır) dünyâda bir sıfat kalmadı, bana ettirdi.

Diyelim ki, bu sözler, bir ömürlük hayat mücadelesi boyunca insan oğlunun çizdiği zikzaklı hayat yolunun sembolik birer ifadesidir. Ya bu nedir?

Gâh beni ataya oğul eyledi, gâh atayı bana oğul. Gâh beni tıfl (çocuk) edip analara besletti, gâh anayı bana kız eyledi, gâh beni anaya ata eyledi, gâh ataları tıfl edip bana besletti.

Hadi bunlar için de mahûl «şuur altındaki çapraşık hayallerin mahsulü»(!) dür diyelim.

O halde şuna ne buyrulur.

NIÇE BİN KERE ATA BELİNDEN ANA RAHMİNE, ANA RAHMİNDEN CİHANA GELDİM.

Ne olur şu son cümlelerin üzerinde peşin hükümlerden arınmış olarak bir lâhza düşünelim de ondan sonra Kaygusuzu dinlemeğe devam edelim.

Niçe bin kere dürlü dürlü einslere karıştım, niçe bin dürlü hil'atler (elbise) giydim, niçe bin isimler ve lâkaplar urundum (edindim) niçe bin sûretlerden göründüm. Velhâsıl-ı kelâm bu nefis askeri, beni güçten güce saldı ve kaptan kaba boşalttı, şehir ve şehir, karye be karye (köy köy) gezdirdi ki dil ile iyan (açıklama) ve kalem birle (ile) beyan olmaz. İhvân, in me hûrest: Şinide key

buved manend-ı dide (kardeşler, bu söz meşhurdur işitilen şey görülene benzer mi ki?) Pes imdi işittiğini ko (bırak), görenden haber al. Elbette bir gün sen dahi göresin, geçen hallerine ha gülesin, ha gülesin. Hele söz çok, bu nefis askeri-ne ki duşoldum (sataştım), nâlân ü giryan (inleyip ağlayan) olup her gâh (daima) tazarru ve zarılık (yalvarma ve ağlama) ederdim, hiç kimse rahm etmez idi (acımazdı), niçe zamanlar geçer idi, niçe devranlar döner idi, neyleyip ne edeceğimi bilmez idim, hayran olup kalmış idim. Yine bir gün atamı at ve anamı don (elbise) etmiş idim, hemen kulağıma bir sadâ geldi: Yeter, gel imdi, kon (artık yerleş). Sanki yoğ idim, var oldum. Elkıssa anadan doğup şir-hâr (emzik çocuğu) oldum, tıfl oldum, bâliğ oldum, yiğit oldum, pir (yaşlı) oldum, nâgâh bir gün ruh âşinâlarına duşoldum (rasladım). Hâlimden haber sordular, dediler: Derviş, eğri otur, doğru söyle; az söyle, uz söyle; çok söz baş ağrıdır, dediler. Ben ayıttım: İhvân (kardeşler), benim sergüzeştim tavil ü dirâzdurur (uzundur) ki çendan (pek çok) sefer gördüm, yani çok haber getürdüm ammâ neyleyim, rakıyblerden havf (korku) vardır. Nihan (gizli) muhtasar budur ki yirmibeş bin âşiyân (yuva) gezdim ve seyrettim. Bilürsen eyüdür, bundan eyü seyr olmaz ve yukarusun bilürsen a'lâdır, bilmezsen hiç bildiğin olmaz. Her ne görürsen âgâh ol (anla), ammâ dahleyleme (karışma) ve söyleme ve gam dahi çekme. Ey yâr, şikâr geçti deyüp sükût eyledim. Bana dediler: Derviş, âferin, şirin hikâyet eyledin ammâ sözlerin düşün müdür, yâ hayâlin midir, ya sayıklar mısın dediler. Ben ayıttım: Nâmerddir ol kişi kim görmedüğü ve bilmedüğü sözü söyleye. Ben âlim değilim, ilim bilem, veli değilim, kerâmetim ola. Karpuz gibi yoğun yumru (eğri büğrü) bir söz düzüp erenler meydanına kodum, gördüğüm menzillerden nişan verdim. Ârif bildi ki ne dedim. Nâdan (cahil), özün hayâlde kodu. Anlayana bir kitap sözdür, anlamayana bin söz dahi desen fâidesi yoktur. Efendi, söz çok, sözü söylemek olmaz. Söz var, halk içinde, söz var, hulk içinde.

Bibliyografya: Kaygusuz Abdal, Hatayi, Kul Himmet

(Varlık yayınlarından, İst. 1953).

Olaylar arasında

(Sayfa 5 den devam)

şiddetli bir fırtınaya yakalanıyor. Connecticut-Watertown'daki evinde karısı kocasının yapmakta olduğu fırtınalı seyahatten çok üzülmemektedir. Fırtınanın 8 inci günü sabaha karşı, kadın çok net bir rüya görüyor: Çok dalgalı bir deniz-bi rüya görüyor: Çok dalgalı bir denizde seyahat etmektedir, kendisini siyah bir vapurun güvertesinde görüyor, geminin kış tarafında bir kabineye doğru gidiyor, orada kocasının uyumakta olduğunu tahmin ediyor. İki ranzalı olan kabineye girdiğinde, kadın üst ranzada bir yabancı görüyor, adam ona bakmaktadır, kadın aldırılmıyor, ilerliyor ve kocasının yanağından öpüyor.

Aynı gece kadının kocası da rüya görmektedir: Karısını gecelik elbisesiyle kabinesinin kapısında görüyor, kapıda bir an tereddüt ettikten sonra yanına geliyor ve sol yanağından öpüyor. Adam hemen uyanıyor ki sabah olmuş, üst ranzadaki yolcu ona eğilerek şöyle diyor: azizim çok şanslısın. gece bir hanım ziyaretçi yanına geldi...

Wilmot seyahatten döndüğünde karısı ona gördüğü rüyayı anlatıyor ve gördüğü geminin her tarafını tarif ediyor. Kocası hayret içerisinde kadının bütün söylediklerini tasdik ediyor.

ÖLÜMÜNDEN 18 SAAT SONRA GÖRÜNDÜ

Güzel bir cumartesi akşamı saat 9.30 da Brighton'da Market sokağında Bn. Madge Titcomb dükkânından dışarı fırlıyarak evlerine gitmekte olan iki şahsın yolunu keserek onlarla bir alım satım mevzuunu tartışmaya başladı. Onlar da antikacı idiler ve Bn. Titcomb'la bir türlü geçinemezlerdi. Fevkalâde bir belagate sahip olan Bn. Titcomb ismini John olan bu iki şahıstan birine: sen korkunç bir adamsın diyordu, o iki vazoyu benim almak istediğimi pekâlâ biliyordun, onları bekleyen müşterim vardı. Bir daha sakın gözüme gözükeyini deme.. Sonra ismi

Percy Bruce olan diğerine dönerek devam etti: Biri neredeyse diğeri de orada.. Hık... diyerek homurdanarak öfke içerisinde dükkânından içeri girdi.

Pazartesi günü Bn. Titcomb'un ölüm haberini aldılar, haber bu kadar da değildi; Perşembe günü onu koma halinde hastahaneye kaldırmışlardı. Koma hali cumayı cumartesiye bağlayan gece saat 2.45 e kadar devam etmiş ve ölmüştü.

İkisi de bu habere bir türlü inanamıyorlardı, cumartesi onunla görüşmüşlerdi sapaşğlamdı, hayalete benzer bir taraf veya dikkatlerini çekecek en küçük bir fevkalâdelik görmemişlerdi.

Fakat durum ortadaydı o ölmüştü ve 18 saat sonra her ikisi de onunla gayet normal bir halde karşılaşmışlar ve konuşmuşlardı.

Today dergisi gayet tabii bu olayı yorumlamaktan uzaktır.

Çocuğunuz Zannettiğinizden akıllıdır

(Sayfa 14 den devam)

olmadığı ve araştırma ve tecrübeyle ilgilenmekte geç kaldığını ihsas ettirmeyiniz. Bu klişeler (kalıp fikirler, peşin hükümler) onların yaratıcı kabiliyetlerini öldürür.

D — Çocuğın okuyuşu ve yazışına göre muhakeme etmeyiniz. Ayi zamanda yaratıcı bir zekâyâ sahip ve fiili melekelele ilgili olanlar geç kalmış olabilir.

E — Beşeri münasebetlerde bu istidatların iyi kullanılmasına yardım ediniz. Hayatın büyük güçlüklerinden biri, onun için, kendi hususiyetini meydana getiren vasıfları kurban etmeden diğer kimselerle anlaşmaktan ibaret olacaktır. Ona otoriter ve mütecaviz olmadan doğru olanları tasdik edebileceğini, kendi içine bükülmeden tek başına çalışabileceğini, fazla tenkitkâr olmadan diğer kimselerle hür olarak konuşabileceğini öğretiniz.

Yaratıcı imajinasyona sahip olanlar, neticede mes'ut insanlardır; yeter ki yaratıcılıkta hür bırakılsınlar.